

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2015/C 138/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
---------------	---	---

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2015/C 138/02	Věc C-463/12: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 5. března 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Østre Landsret – Dánsko) – Copydan Båndkopi v. Nokina Danmark A/S „Řízení o předběžné otázce — Autorské právo a práva s ním související — Směrnice 2001/29/ES — Článek 5 odst. 2 písm. b) a článek 6 — Právo na rozmnožování — Výjimka — Rozmnoženiny pro soukromé užití — Rozmnoženiny pořizované pomocí paměťových karet mobilních telefonů — Spravedlivá odměna — Poplatek z nosičů — Rovné zacházení — Vrácení poplatku — Minimální újma“	2
---------------	---	---

2015/C 138/03	Spojené věci C-93/13 P a C-123/13 P: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 5. března 2015 – Evropská komise v. Versalis SpA, dříve Polimeri Europa SpA, Eni SpA a Versalis SpA, dříve Polimeri Europa SpA, Eni SpA v. Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Trh s chloroprenovým kaučukem — Právní nástupnictví výrobních subjektů — Přičitatelnost protiprávního jednání — Pokuty — Opakování protiprávního jednání — Pravomoc soudního přezkumu v plné jurisdikci“	4
---------------	---	---

2015/C 138/04	Věc C-143/13: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 26. února 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunalul Specializat Cluj – Rumunsko) – Bogdan Matei, Ioana Ofelia Matei v. SC Volksbank România SA „Směrnice 93/13/EHS — Zneužívající klauzule ve smlouvách uzavíraných mezi prodávajícím zbožím nebo poskytovatelem služeb a spotřebitelem — Článek 4 odst. 2 — Posouzení zneužívajícího charakteru smluvních klauzulí — Vyloučení klauzulí týkajících se hlavního předmětu smlouvy nebo přiměřenosti ceny nebo odměny za předpokladu, že jsou sepsány jasným a srozumitelným jazykem — Klauzule, které obsahují, rizikový poplatek‘ vybíraný věřitelem a opravňují věřitele, aby za určitých podmínek jednostranně změnil úrokovou sazbu“	4
2015/C 138/05	Spojené věci C-144/13, C-154/13 a C-160/13: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 26. února 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemsko) – VDP Dental laboratory NV v. Staatssecretaris van Financiën (C-144/13), Staatssecretaris van Financiën v. X BV (C-154/13), Nobel Biocare Nederland BV (C-160/13) „Řízení o předběžné otázce — Daň z přidané hodnoty — Odpočty daně — Osvobození od daně — Dodání zubních náhrad“	5
2015/C 138/06	Věc C-343/13: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 5. března 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal do Trabalho de Leiria – Portugalsko) – Modelo Continente Hipermercados SA v. Autoridade Para as Condições de Trabalho – Centro Local do Lis (ACT) „Řízení o předběžné otázce — Režim fúzí akciových společností — Směrnice 78/855/EHS — Fúze sloučením — Článek 19 — Účinky — Přejedání veškerého obchodního jmění zanikající společnosti na nástupnickou společnost — Porušení práva, jehož se dopustila zanikající společnost před fúzí — Konstatování porušení správním rozhodnutím po této fúzi — Vnitrostátní právo — Přejedání odpovědnosti za správné delikty zanikající společnosti — Přípustnost“	6
2015/C 138/07	Věc C-359/13: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 26. února 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Centrale Raad van Beroep – Nizozemsko) – B. Martens v. Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap „Řízení o předběžné otázce — Volný pohyb osob — Články 20 SFEU a 21 SFEU — Státní příslušník členského státu — Bydliště v jiném členském státě — Studium v zámořské zemi nebo na zámořském území — Zachování nároku na financování vysokoškolského studia — Podmínka bydliště ‚tři ze šesti let‘ — Omezení — Odůvodnění“	6
2015/C 138/08	Věc C-472/13: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 26. února 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bayerisches Verwaltungsgericht München – Německo) – Andre Lawrence Shepherd v. Bundesrepublik Deutschland „Řízení o předběžné otázce — Prostor svobody, bezpečnosti a práva — Azyl — Směrnice 2004/83/ES — Článek 9 odst. 2 písm. b), c) a e) — Minimální normy, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka — Podmínky pro získání postavení uprchlíka — Akty pronásledování — Tresty pro vojáka Spojených států, který odmítl sloužit v Iráku“	7
2015/C 138/09	Věc C-479/13: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 5. března 2015 – Evropská komise v. Francouzská republika „Nesplnění povinnosti státem — Daně — DPH — Uplatňování snížené sazby — Dodání digitálních nebo elektronických knih“	8
2015/C 138/10	Věc C-502/13: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 5. března 2015 – Evropská komise v. Lucemburské velkovévodství „Nesplnění povinnosti státem — Daně — DPH — Uplatňování snížené sazby — Dodání digitálních nebo elektronických knih“	9

2015/C 138/11	Spojené věci C-503/13 a C-504/13: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 5. března 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof – Německo) – Boston Scientific Medizintechnik GmbH v. AOK Sachsen-Anhalt (C-503/13), Betriebskrankenkasse RWE (C-504/13) „Řízení o předběžné otázce — Ochrana spotřebitelů — Odpovědnost za vadné výrobky — Směrnice 85/374/EHS — Článek 1, čl. 6 odst. 1 a čl. 9 první pododstavec písm. a) — Kardiostimulátor a implantovatelný automatizovaný defibrilátor — Riziko selhání výrobku — Tělesné poškození — Vyjmutí údajně vadného výrobku a implantace jiného výrobku — Náhrada nákladů na operaci“	9
2015/C 138/12	Věc C-512/13: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 24. února 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemsko) – C. G. Sopora v. Staatssecretaris van Financiën „Řízení o předběžné otázce — Volný pohyb pracovníků — Článek 45 SFEU — Rovné zacházení mezi nerezidentními pracovníky — Daňové zvýhodnění spočívající v osvobození náhrad nákladů poskytovaných zaměstnavatelem od daně — Zvýhodnění poskytnuté paušálním způsobem — Pracovníci pocházející z jiného členského státu, než je stát, v němž je práce vykonávána — Podmínka bydliště v určité vzdálenosti od hranice členského státu, v němž je práce vykonávána“	10
2015/C 138/13	Věc C-515/13: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 26. února 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Østre Landsret – Dánsko) – Ingeniørforeningen i Danmark, jednající jménem Poula Landina v. Tekniq, jednající jménem ENCO A/S – VVS „Řízení o předběžné otázce — Sociální politika — Směrnice 2000/78/ES — Rovné zacházení v zaměstnání a povolání — Článek 2 odst. 1 a odst. 2 písm. a) — Článek 6 odst. 1 — Rozdílné zacházení na základě věku — Vnitrostátní právní úprava, která stanoví, že odstupné v případě propuštění nebude vypláceno zaměstnancům, kteří mají ke dni svého propuštění nárok na starobní důchod dle obecného režimu“	11
2015/C 138/14	Věc C-534/13: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 4. března 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare a další v. Fipa Group srl, Tws Automation srl, Ivan srl „Řízení o předběžné otázce — Článek 191 odst. 2 SFEU — Směrnice 2004/35/ES — Odpovědnost za životní prostředí — Vnitrostátní právní úprava, která nestanoví možnost správních orgánů uložit vlastníkům znečištěných pozemků, kteří k tomuto znečištění nepřispěli, povinnost přijmout preventivní a nápravná opatření a stanoví pouze povinnost nahradit náklady vynaložené na zásahy uskutečněné správním orgánem — Slučitelnost se zásadou ‚znečišťovatel platí‘, zásadami obezřetnosti a prevence a zásadou odvracení ohrožení životního prostředí především u zdroje“	12
2015/C 138/15	Věc C-547/13: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 4. března 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Administratīvā rajona tiesa – Lotyšsko) – „Oliver Medical“ SIA v. Valsts ieņēmumu dienests „Řízení o předběžné otázce — Nařízení (EHS) č. 2658/87 — Společný celní sazebník — Sazební zařazení zboží — Kombinovaná nomenklatura — Čísla 8543, 9018 a 9019 — Laserové a ultrazvukové přístroje, jakož i jejich náhradní díly a příslušenství“	12
2015/C 138/16	Věc C-553/13: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 5. března 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tallinna Ringkonnakohus – Estonsko) – Tallinna Ettevõtlusamet v. Statoil Fuel & Retail Eesti AS „Řízení o předběžné otázce — Nepřímé daně — Spotřební daně — Směrnice 2008/118/ES — Článek 1 odst. 2 — Kapalné palivo podléhající spotřební dani — Daň z maloobchodního prodeje — Pojem ‚zvláštní důvod‘ — Předem stanovené účelové určení — Organizace veřejné hromadné dopravy na území města“	13
2015/C 138/17	Věc C-559/13: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 24. února 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof – Německo) – Finanzamt Dortmund-Unna v. Josef Grünewald „Řízení o předběžné otázce — Volný pohyb kapitálu — Přímé daně — Daň z příjmů — Odpočitatelnost vyživovacích rent vyplacených jako protiplnění za darování s pozdějším započtením na dědický podíl — Vyloučení v případě nerezidentů“	14

2015/C 138/18	Věc C-564/13 P: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 26. února 2015 – Planet AE Anonymi Etaireia Parochis Symvouleftikon Ypiresion v. Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Článek 340 první pododstavec SFEU — Smluvní odpovědnost Unie — Článek 272 SFEU — Rozhodčí doložka — Šestý rámcový program pro výzkum, technický rozvoj a demonstrace — Smlouvy týkající se projektů Ontogov, FIT a RACWeb — Způsobilé náklady a částky vyplacené zálohově Komisí — Určovací žaloba — Neexistence vzniklého a trvajících právního zájmu na podání žaloby“ .	15
2015/C 138/19	Věc C-585/13 P: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 5. března 2015 – Europäisch-Iranische Handelsbank AG v. Rada Evropské unie, Spojené království Velké Británie a Severního Irsku, Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Omezující opatření vůči Íránské islámské republice s cílem zabránit šíření jaderných zbraní — Zmrazení finančních prostředků — Omezení převodů finančních prostředků — Napomáhání označeným subjektům při vyhýbání se omezujícím opatřením nebo při jejich porušování“	15
2015/C 138/20	Věc C-623/13: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 26. února 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Francie) – Ministre de l'Économie et des Finances v. Gérard de Ruyter „Řízení o předběžné otázce — Sociální zabezpečení — Nařízení (EHS) č. 1408/71 — Článek 4 — Věcná působnost — Odvody z příjmů z majetku — Obecný sociální příspěvek — Příspěvek na úhradu sociálního dluhu — Sociální odvod — Dodatečný příspěvek k sociálnímu odvodu — Účast na financování povinných systémů sociálního zabezpečení — Přímá a dostatečně relevantní souvislost s některými odvětvími sociálního zabezpečení“	16
2015/C 138/21	Věc C-667/13: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 5. března 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal do Comércio de Lisboa – Portugalsko) – Estado português v. Banco Privado Português SA, v likvidaci, Massa Insolvente do Banco Privado Português SA, v likvidaci „Řízení o předběžné otázce — Státní podpory — Státní záruka spojená s půjčkou — Rozhodnutí 2011/346/EU — Otázky týkající se platnosti — Přípustnost — Článek 107 odst. 1 SFEU — Odůvodnění — Ovlivnění obchodu mezi členskými státy — Článek 107 odst. 3 písm. b) SFEU — Vážná porucha v hospodářství členského státu“	17
2015/C 138/22	Věc C-691/13: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 26. února 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Francie) – Les Laboratoires Servier SA v. Ministre des affaires sociales et de la santé, Ministre de l'Économie et des Finances „Řízení o předběžné otázce — Humánní léčivé přípravky — Směrnice 89/105/EHS — Článek 6 bod 2 — Vypracování seznamu léčivých přípravků, které jsou hrazeny zdravotními pojišťovnami — Změna podmínek úhrady léčivého přípravku v případě obnovy jeho zápisu do takového seznamu — Povinnost uvést odůvodnění“	17
2015/C 138/23	Věc C-6/14: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 26. února 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof – Rakousko) – Wucher Helicopter GmbH, Euro-Aviation Versicherungs AG v. Fridolin Santer „Řízení o předběžné otázce — Nařízení (ES) č. 785/2004 — Letečtí dopravci a provozovatelé letadel — Pojištění — Požadavky — Pojmy ‚cestující‘ a ‚člen posádky‘ — Vrtulník — Přeprava znalce v oblasti odstřelů lavin s pomocí výbušnin — Škoda vzniklá v průběhu pracovního letu — Náhrada škody“	18
2015/C 138/24	Věc C-41/14: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 26. února 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation – Francie) – Christie's France SNC v. Syndicat national des antiquaires „Řízení o předběžné otázce — Směrnice 2001/84/ES — Článek 1 — Duševní vlastnictví — Prodej originálů uměleckých děl v dražbách — Právo na opětný prodej ve prospěch autora originálu díla — Dlužník poplatku hrazeného z titulu práva na opětný prodej — Kupující nebo prodávající — Smluvní odchylka“	19

2015/C 138/25	Věc C-43/14: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 26. února 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Nejvyššího správního soudu – Česká republika) – ŠKO-ENERGO s. r. o. v. Odvolací finanční ředitelství „Řízení o předběžné otázce — Ochrana ozonové vrstvy — Systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů v Evropské unii — Metoda přidělování povolenek — Bezplatné přidělení povolenek — Uplatnění daně darovací na takové přidělení“	19
2015/C 138/26	Věc C-104/14: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 26. února 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Corte suprema di cassazione – Itálie) – Ministero delle Politiche agricole, alimentari e forestali v. Federazione Italiana Consorzi Agrari Soc. coop. arl – Federconsorzi, nacházející se ve vyrovnacím řízení, Liquidazione giudiziale dei beni ceduti ai creditori della Federazione Italiana Consorzi Agrari Soc. coop. arl – Federconsorzi „Řízení o předběžné otázce — Článek 288 třetí pododstavec SFEU — Postup proti opožděným platbám v obchodních transakcích — Směrnice 2000/35/ES — Články 2, 3 a 6 — Směrnice 2011/7/EU — Články 2, 7 a 12 — Právní předpisy členského státu, které umožňují v neprospěch věřitele státu změnit úroky z pohledávky a jež byly přijaty před vstupem těchto směrnic v platnost“	20
2015/C 138/27	Věc C-175/14: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 5. března 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgerichtshof – Rakousko) – Ralph Prankl „Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Daně — Směrnice 92/12/EHS — Obecná úprava výrobků podléhajících spotřební dani — Zdanění pašovaného zboží — Zboží propuštěné pro domácí spotřebu v určitém členském státě a dopravené do jiného členského státu — Určení příslušného členského státu — Právo státu tranzitu zdanit uvedené zboží“	21
2015/C 138/28	Věc C-178/14: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 5. března 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Düsseldorf – Německo) – Vario Tek GmbH v. Hauptzollamt Düsseldorf „Řízení o předběžné otázce — Celní unie a společný celní sazebník — Kombinovaná nomenklatura — Sazební zařazení — Položka 8525 80 — Televizní kamery, digitální fotoaparáty a videokamery se záznamem obrazu i zvuku (kamkordéry) — Podpoložky 8525 80 91 a 8525 80 99 — Videokamery zabudované do sportovních brýlí — Funkce, optický zoom' — Nahrávání souborů z externích zdrojů“	21
2015/C 138/29	Věc C-220/14 P: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 5. března 2015 – Ahmed Abdelaziz Ezz a další v. Rada Evropské unie, Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Omezující opatření přijatá vůči některým osobám vzhledem k situaci v Egyptě — Zmrazení finančních prostředků osob, proti kterým je vedeno soudní stíhání pro zneužití státních prostředků — Úmluva Organizace spojených národů o boji proti korupci“	22
2015/C 138/30	Věc C-221/14 P: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 26. února 2015 – H v. Soudní dvůr Evropské unie „Kasační opravný prostředek — Platové poměry členů Soudního dvora Evropské unie — Bývalý člen Soudu pro veřejnou službu — Žádost o účast na pojištění ve společném systému zdravotního pojištění (SSZP) — Rozhodnutí — Zamítnutí — Opravné prostředky — Opožděnost — Nepřípustnost“	23
2015/C 138/31	Věc C-238/14: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 26. února 2015 – Evropská komise v. Lucemburské velkovévodství „Nesplnění povinnosti státem — Sociální politika — Směrnice 1999/70/ES — Rámcová dohoda o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřená mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS — Osoby příležitostně činné v odvětví zábavy — Po sobě jdoucí pracovní smlouvy na dobu určitou — Ustanovení 5 bod 1 — Opatření zaměřená na předcházení zneužívání po sobě jdoucích smluv na dobu určitou — Pojem ‚objektivní důvody‘ ospravedlňující takovéto smlouvy“	23

2015/C 138/32	Posudek 1/15: Žádost o posudek podaná Evropským parlamentem na základě čl. 218 odst. 11 SFEU.	24
2015/C 138/33	Věc C-451/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rajonen syd Sofija (Bulharsko) dne 26. září 2014 – Rumjana Asenova Petrus v. Bulharská republika	24
2015/C 138/34	Věc C-512/14 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 14. listopadu 2014 Úřadem pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 3. září 2014 ve věci T-686/13, Unibail v. OHIM.	24
2015/C 138/35	Věc C-513/14 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 14. listopadu 2014 Úřadem pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 3. září 2014 ve věci T-687/13, Unibail v. OHIM.	25
2015/C 138/36	Věc C-595/14: Žaloba podaná dne 19. prosince 2014 – Evropský parlament v. Rada Evropské unie. .	26
2015/C 138/37	Věc C-11/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nejvyšším správním soudem (Česká republika) dne 13. ledna 2015 – Odvolací finanční ředitelství v. Český rozhlas	26
2015/C 138/38	Věc C-24/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht München (Německo) dne 21. ledna 2015 – Josef Plöckl v. Finanzamt Schrobenhausen	27
2015/C 138/39	Věc C-27/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana (Itálie) dne 22. ledna 2015 – Pippo Pizzo v. CRGT	27
2015/C 138/40	Věc C-28/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nizozemsko) dne 23. ledna 2015 – Koninklijke KPN NV a další v. Autoriteit Consument en Markt (ACM).	28
2015/C 138/41	Věc C-30/15 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 27. ledna 2015 společností Simba Toys GmbH & Co. KG proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 25. listopadu 2014 ve věci T-450/09, Simba Toys GmbH & Co. KG v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)	29
2015/C 138/42	Věc C-37/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Commissione Tributaria Provinciale di Cagliari (Itálie) dne 29. ledna 2015 – Giacomo Bolasco di Gianni Bolasco S.a.s. v. Comune di Monastir, Equitalia Centro SpA.	31
2015/C 138/43	Věc C-41/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court of Ireland (Irsko) dne 2. února 2015 – Gerard Dowling, Pdraig McManus, Piotr Skoczylas, Scotchstone Capital Fund Limited v. Minister for Finance.	31
2015/C 138/44	Věc C-48/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour d'appel de Bruxelles (Belgie) dne 6. února 2015 – État belge – SPF Finances v. ING International SA, právní nástupkyně ING Dynamic SA	32
2015/C 138/45	Věc C-50/15 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 27. listopadu 2014 proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 6. února 2015 ve věci T-173/11, Kurt Hesse a Lutter & Partner GmbH v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)	33

2015/C 138/46	Věc C-57/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hof van beroep te Antwerpen (Belgie) dne 9. února 2015 – United Video Properties Inc. v. Telenet NV	34
2015/C 138/47	Věc C-59/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Commissione Tributaria Provinciale di Catanzaro (Itálie) dne 9. února 2015 – Esse Di Emme Costruzioni Srl v. Tribunale Amministrativo Regionale della Calabria, Ministero della Giustizia, Ministero dell'Economia e delle Finanze	35
2015/C 138/48	Věc C-60/15 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 11. prosince 2014 Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 11. února 2015 ve věci T-476/12, Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH v. Evropská komise	35
2015/C 138/49	Věc C-63/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Den Haag, místo jednání 's-Hertogenbosch (Nizozemsko) dne 12. února 2015 – Mehrdad Ghezelbash v. Staatssecretaris van Veiligheit en Justitie	36
2015/C 138/50	Věc C-64/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 12. února 2015 – BP Europa SE v. Hauptzollamt Hamburg-Stadt	37
2015/C 138/51	Věc C-65/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Bari (Itálie) dne 12. února 2015 – trestní řízení proti Vitovi Santorovi	38
2015/C 138/52	Věc C-66/15: Žaloba podaná dne 12. února 2015 – Evropská komise v. Řecká republika	38
2015/C 138/53	Věc C-69/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) dne 16. února 2015 – Nutrivet D.O.O.E.L. v. Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség	39
2015/C 138/54	Věc C-75/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Markkinaoikeus (Finsko) dne 19. února 2015 – Viiniverla Oy v. Sosiaali- ja terveystalari- ja valvontavirasto	40
2015/C 138/55	Věc C-77/15 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 19. února 2015 Soudním dvorem Evropské unie proti usnesení Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 9. ledna 2015 ve věci T-409/14, Marcuccio v. Evropská unie a Soudní dvůr Evropské unie	41
2015/C 138/56	Věc C-81/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Symvoulio tis Epikrateias (Řecko) dne 20. února 2015 – Kapnoviomichania Karelia AE v. Ypourgos Oikonomikon (ministerstvo financí) . . .	42
2015/C 138/57	Věc C-95/15 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 24. února 2015 společností H & R ChemPharm GmbH proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 12. prosince 2014 ve věci T-551/08, H & R ChemPharm GmbH v. Evropská komise	43
2015/C 138/58	Věc C-101/15 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 27. února 2015 společnostmi Pilkington Group Ltd, Pilkington Automotive Ltd, Pilkington Automotive Deutschland GmbH, Pilkington Holding GmbH, Pilkington Italia SpA proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 17. prosince 2014 ve věci T-72/09, Pilkington Group Limited a další v. Komise	45

Tribunál

2015/C 138/59	Věci T-249/12 a T-269/12: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. března 2015 – Vestel Iberia a Makro autosevicio mayorista v. Komise „Žaloba na neplatnost — Celní unie — Dodatečné zaúčtování a prominutí dovozního cla — Barevné televizní přijímače pocházející z Turecka — Žádost o prominutí cla podaná dvěma dovozci — Odkázání vnitrostátních orgánů Komisi na rozhodnutí týkající se jiného dovozce — Článek 871 odst. 2 a 6 a čl. 905 odst. 2 a 6 nařízení (EHS) č. 2454/93 — Neexistence bezprostředního dotčení — Nepřípustnost“	46
2015/C 138/60	Věc T-377/13: Rozsudek Tribunálu ze dne 9. března 2015 – ultra air v. OHIM – Donaldson Filtration Deutschland (ultra.air ultrafilter) „Ochranná známka Společenství — Řízení o prohlášení neplatnosti — Slovní ochranná známka Společenství ultra.air ultrafilter — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009 — Článek 52 odst. 1 písm. a) nařízení č. 207/2009“	46
2015/C 138/61	Věc T-513/13: Rozsudek Tribunálu ze dne 6. března 2015 – Braun Melsungen v. OHIM (SafeSet) „Ochranná známka Společenství — Přihláška slovní ochranné známky Společenství SafeSet — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009 — Povinnost uvést odůvodnění — Článek 75 první věta nařízení č. 207/2009 — Zkoumání skutečností z moci úřední — Článek 76 odstavec 1 nařízení č. 207/2009“	47
2015/C 138/62	Věc T-257/14: Rozsudek Tribunálu ze dne 6. března 2015 – Novomatic v. OHIM – Berentzen Mally Marketing plus Services (BLACK JACK TM) „Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství BLACK JACK TM — Starší slovní ochranná známka Společenství a starší obrazová ochranná známka Společenství BLACK TRACK — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“	48
2015/C 138/63	Věc T-392/12: Usnesení Tribunálu ze dne 26. února 2015 – Lavazza v. OHIM – Commercialunione prima (LAVAZZA A MODO MIO) „Ochranná známka Společenství — Námitky — Zpětvzetí námitek — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“	48
2015/C 138/64	Věc T-251/13: Usnesení Tribunálu ze dne 3. března 2015 – Gemeente Nijmegen v. Komise „Žaloba na neplatnost — Státní podpory — Podpora poskytnutá nizozemskou obcí profesionálnímu fotbalovému klubu — Rozhodnutí zahájit formální vyšetřovací řízení podle článku 108 odstavce 2 SFEU — Opatření podpory plně provedené v době vydání rozhodnutí — Přípustnost — Napadnutelný akt“	49
2015/C 138/65	Věc T-431/13: Usnesení Tribunálu ze dne 26. února 2015 – Métropole Gestion v. OHIM – Metropol (METROPOL) „Ochranná známka Společenství — Slovní ochranná známka METROPOL — Návrh na prohlášení neplatnosti — Nepodání žádosti o obnovu zápisu ochranné známky — Výmaz ochranné známky po uplynutí doby platnosti zápisu — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“	49
2015/C 138/66	Věc T-473/13: Usnesení Tribunálu ze dne 24. února 2015 – G-Star Raw v. OHIM – PepsiCo (PEPSI RAW) „Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Zpětvzetí přihlášky sporné ochranné známky — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“	50

2015/C 138/67	Věc T-233/14: Usnesení Tribunálu ze dne 5. března 2015 – Intesa Sanpaolo v. OHIM (NEXTCARD) „Ochranná známka Společenství — Přihláška slovní ochranné známky Společenství NEXTCARD — Částečné zamítnutí zápisu průzkumovým referentem — Povinnost uvést odůvodnění — Žaloba zjevně postrádající jakékoli právní opodstatnění“	51
2015/C 138/68	Věc T-833/14: Žaloba podaná dne 23. prosince 2014 – Søndagsavisen v. Komise	51
2015/C 138/69	Věc T-834/14: Žaloba podaná dne 23. prosince 2014 – Forbruger-Kontakt v. Komise	52
2015/C 138/70	Věc T-52/15: Žaloba podaná dne 4. února 2015 – Sharif University of Technology v. Rada	52
2015/C 138/71	Věc T-59/15: Žaloba podaná dne 4. února 2015 – Amitié v. EACEA	53
2015/C 138/72	Věc T-65/15: Žaloba podaná dne 6. února 2015 – TALANTON v. Komise.	55
2015/C 138/73	Věc T-68/15: Žaloba podaná dne 12. února 2015 – Scandlines Øresund a další v. Komise	56
2015/C 138/74	Věc T-72/15: Žaloba podaná dne 6. února 2015 – Hippler v. Komise	57
2015/C 138/75	Věc T-86/15: Žaloba podaná dne 20. února 2015 – Aston Martin Lagonda v. OHIM (Zobrazení masky chladiče na přední části motorového vozidla)	58
2015/C 138/76	Věc T-87/15: Žaloba podaná dne 20. dubna 2015 – Aston Martin Lagonda v. OHIM (Zobrazení masky chladiče na přední části motorového vozidla)	59
2015/C 138/77	Věc T-88/15: Žaloba podaná dne 20. února 2015 – Aston Martin Lagonda v. OHIM (Zobrazení masky chladiče)	59
2015/C 138/78	Věc T-98/15: Žaloba podaná dne 25. února 2015 – Tubes Radiatori v. OHIM – Antrax It (Radiátory na topení)	60
2015/C 138/79	Věc T-101/15: Žaloba podaná dne 26. února 2015 – Red Bull v. OHIM – Optimum Mark (Vyobrazení modré a stříbrné barvy)	61
2015/C 138/80	Věc T-102/15: Žaloba podaná dne 26. února 2015 – Red Bull v. OHIM – Optimum Mark (Vyobrazení modré a stříbrné barvy)	61
2015/C 138/81	Věc T-103/15: Žaloba podaná dne 27. února 2015 – Flabeg Deutschland v. Komise	62
2015/C 138/82	Věc T-108/15: Žaloba podaná dne 27. února 2015 – Bundesverband Glasindustrie a další v. Komise	63
2015/C 138/83	Věc T-109/15: Žaloba podaná dne 2. března 2015 – Saint-Gobain Isover G+H a další v. Komise	64
2015/C 138/84	Věc T-110/15: Žaloba podaná dne 2. března 2015 – International Management Group v. Komise	65
2015/C 138/85	Věc T-120/15: Žaloba podaná dne 6. března 2015 – Proforec v. Komise	66
2015/C 138/86	Věc T-639/13: Usnesení Tribunálu ze dne 2. března 2015 – Watch TV v. Rada	67
2015/C 138/87	Věc T-459/14: Usnesení Tribunálu ze dne 4. března 2015 – Messi Cuccittini v. OHIM – Pires Freitas Campos (LEO)	67

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2015/C 138/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 127, 20.4.2015

Dřívější publikace

Úř. věst. C 118, 13.4.2015

Úř. věst. C 107, 30.3.2015

Úř. věst. C 96, 23.3.2015

Úř. věst. C 89, 16.3.2015

Úř. věst. C 81, 9.3.2015

Úř. věst. C 73, 2.3.2015

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 5. března 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Østre Landsret – Dánsko) – Copydan Båndkopi v. Nokina Danmark A/S

(Věc C-463/12) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Autorské právo a práva s ním související — Směrnice 2001/29/ES — Článek 5 odst. 2 písm. b) a článek 6 — Právo na rozmnožování — Výjimka — Rozmnoženiny pro soukromé užití — Rozmnoženiny pořizované pomocí paměťových karet mobilních telefonů — Spravedlivá odměna — Poplatek z nosičů — Rovné zacházení — Vrácení poplatku — Minimální újma“

(2015/C 138/02)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Østre Landsret

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Copydan Båndkopi

Odpůrkyně: Nokina Danmark A/S

Výrok

- 1) Článek 5 odst. 2 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti nebrání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví spravedlivou odměnu z titulu výjimky z práva na rozmnožování pro soukromé užití v případě multifunkčních nosičů, jako jsou paměťové karty mobilních telefonů, bez ohledu na to, zda je hlavní funkcí těchto nosičů pořizování takových rozmnoženin, či nikoli, a to za podmínky, že některá, byť podružná funkce uvedených nosičů umožňuje, aby je jejich majitelé k tomuto účelu používali. Skutečnost, že se jedná o hlavní nebo podružnou funkci, a relativní míra schopnosti nosiče zhotovovat rozmnoženiny však mohou mít vliv na výši placené spravedlivé odměny. Pokud by byla újma způsobená nositelům práv považována za minimální, nemusela by z titulu poskytnutí uvedené funkce vzniknout žádná povinnost platit tuto odměnu.
- 2) Článek 5 odst. 2 písm. b) směrnice 2001/29 nebrání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví poplatek určený na financování spravedlivé odměny z titulu výjimky z práva na rozmnožování pro soukromé užití v případě dodání nosičů, jež mohou být použity k rozmnožování pro soukromé užití, jako jsou paměťové karty mobilních telefonů, ale tento poplatek nestanoví v případě dodání součástí, které jsou určeny hlavně k ukládání rozmnoženin pro soukromé užití, jako jsou vnitřní paměti MP3 přehrávačů, za podmínky, že tyto jednotlivé kategorie nosičů a součástí nejsou srovnatelné nebo že je rozdílné zacházení s nimi odůvodněné, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

- 3) Článek 5 odst. 2 písm. b) směrnice 2001/29 musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví poplatek určený na financování spravedlivé odměny z titulu výjimky z práva na rozmnožování pro soukromé užití k tíži výrobců a dovozců, kteří prodávají paměťové karty mobilních telefonů podnikatelům, přičemž vědí, že jsou tyto karty určeny k dalšímu prodeji, ale nevědí, zda jsou koncovými nabyvateli těchto karet podnikatelé, nebo fyzické osoby-nepodnikatelé, a to za podmínky, že
- zavedení takového systému je odůvodněno praktickými obtížemi;
  - osoby povinné jsou zproštěny povinnosti platit tento poplatek, pokud prokážou, že paměťové karty mobilních telefonů dodaly jiným než fyzickým osobám pro účely zjevně nesouvisející s rozmnožováním pro soukromé užití, s tím, že toto zproštění nemůže být omezeno pouze na případy dodání podnikatelům, kteří jsou zaregistrováni u organizace pověřené správou těchto poplatků;
  - v rámci uvedeného systému je upraven nárok na vrácení tohoto poplatku, který je účinný a nadměrně neztěžuje navracení uhrazeného poplatku, přičemž je možné, aby byl poplatek vrácen jen koncovému nabyvateli takové paměťové karty, který o to musí uvedenou organizaci požádat.
- 4) Článek 5 odst. 2 písm. b) směrnice 2001/29 posuzovaný ve světle bodu 35 jejího odůvodnění musí být vykládán v tom smyslu, že umožňuje členským státům stanovit v určitých situacích, které spadají pod výjimku z práva na rozmnožování pro soukromé užití, zproštění povinnosti platit spravedlivou odměnu z titulu této výjimky, je-li újma způsobená nositelům práv v těchto situacích minimální. Stanovení hranice takové újmy je v pravomoci těchto států s tím, že tato hranice musí být uplatňována zejména v souladu se zásadou rovného zacházení.
- 5) Směrnice 2001/29 musí být vykládána v tom smyslu, že pokud se členský stát na základě čl. 5 odst. 2 této směrnice rozhodl vyloučit v rámci věcné působnosti tohoto ustanovení veškeré právo nositelů práv udělit svolení k soukromému rozmnožování svých děl, nemůže mít svolení udělené nositelem práv k používání souborů obsahujících jeho díla vliv na povinnost platit spravedlivou odměnu z titulu výjimky z práva na rozmnožování v případě rozmnožení pořízených s pomocí takových souborů v souladu s čl. 5 odst. 2 písm. b) uvedené směrnice a nemůže samo o sobě zakládat povinnost uživatele dotyčných souborů platit tomuto nositeli práv jakoukoli platbu.
- 6) Použití technologických prostředků uvedených v článku 6 směrnice 2001/29 u zařízení používaných k rozmnožování chráněných děl, jako jsou DVD, CD-ROM, MP3 přehrávače nebo počítače, nemůže mít vliv na povinnost platit spravedlivou odměnu z titulu výjimky z práva na rozmnožování v případě rozmnožení soukromě pořízených z takových zařízení. Jejich použití však může mít vliv na konkrétní výši této odměny.
- 7) Směrnice 2001/29 brání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví spravedlivou odměnu z titulu výjimky z práva na rozmnožování v případě rozmnožení pořízených z neoprávněných zdrojů, a sice z chráněných děl poskytnutých veřejnosti bez svolení nositelů práv.
- 8) Směrnice 2001/29 nebrání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví spravedlivou odměnu z titulu výjimky z práva na rozmnožování v případě rozmnožení chráněných děl pořízených fyzickou osobou ze zařízení nebo s pomocí zařízení patřícího třetí osobě.

(¹) Úř. věst. C 399, 22.12.2012.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 5. března 2015 – Evropská komise v. Versalis SpA, dříve Polimeri Europa SpA, Eni SpA a Versalis SpA, dříve Polimeri Europa SpA, Eni SpA v. Evropská komise

(Spojené věci C-93/13 P a C-123/13 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Trh s chloroprenovým kaučukem — Právní nástupnictví výrobních subjektů — Přičitatelnost protiprávního jednání — Pokuty — Opakování protiprávního jednání — Pravomoc soudního přezkumu v plné jurisdikci“

(2015/C 138/03)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

(C-93/13 P)

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): Evropská komise (zástupci: V. Di Bucci, G. Conte a R. Striani, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Versalis SpA, dříve Polimeri Europa SpA, Eni SpA (zástupci: M. Siragusa, G. M. Roberti, F. Moretti, I. Perego, F. Cannizzaro, A. Bardanzellu, D. Durante a V. Laroccia, advokáti)

(C-123/13 P)

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelky): Versalis SpA, dříve Polimeri Europa SpA, Eni SpA (zástupci: M. Siragusa, G. M. Roberti, F. Moretti, I. Perego, F. Cannizzaro, A. Bardanzellu, D. Durante a V. Laroccia, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: V. Di Bucci, G. Conte a R. Striani, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravné prostředky ve věcech C-93/13 P a C-123/13 P se zamítají.
- 2) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení o kasačním opravném prostředku ve věci C-93/13 P.
- 3) Společnostem Versalis SpA a Eni SpA se ukládá náhrada nákladů řízení o kasačním opravném prostředku ve věci C-123/13 P.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 114, 20.4.2013.
Úř. věst. C 147, 25.5.2013.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 26. února 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunalul Specializat Cluj – Rumunsko) – Bogdan Matei, Ioana Ofelia Matei v. SC Volksbank România SA

(Věc C-143/13) ⁽¹⁾

„Směrnice 93/13/EHS — Zneužívající klauzule ve smlouvách uzavíraných mezi prodávajícím zbožím nebo poskytovatelem služeb a spotřebitelem — Článek 4 odst. 2 — Posouzení zneužívajícího charakteru smluvních klauzulí — Vyloučení klauzulí týkajících se hlavního předmětu smlouvy nebo přiměřenosti ceny nebo odměny za předpokladu, že jsou sepsány jasným a srozumitelným jazykem — Klauzule, které obsahují, rizikový poplatek' vybíraný věřitelem a opravňují věřitele, aby za určitých podmínek jednostranně změnil úrokovou sazbu“

(2015/C 138/04)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Tribunalul Specializat Cluj

Účastníci původního řízení

Žalobci: Bogdan Matei a Ioana Ofelia Matei

Žalovaná: SC Volksbank România SA

Výrok

Článek 4 odst. 2 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách [zneužívajících klauzulích] ve spotřebitelských smlouvách musí být vykládán v tom smyslu, že za takových okolností, jako jsou okolnosti dotčené ve věci v původním řízení, se výrazy „hlavní předmět smlouvy“ a „přiměřenost ceny a odměny na jedné straně a služby nebo zboží dodávané výměnou na straně druhé“ v zásadě nevztahují na druhy klauzulí nacházející se v takových úvěrových smlouvách uzavřených mezi prodávajícím zbožím nebo poskytovatelem služeb a spotřebiteli, jako jsou klauzule dotčené v původním řízení, které na jedné straně věřiteli umožňují za určitých podmínek jednostranně změnit úrokovou sazbu a na druhé straně stanoví „rizikový poplatek“ vybíraný věřitelem. Je však věcí předkládajícího soudu, aby tuto kvalifikaci uvedených smluvních klauzulí ověřil s ohledem na povahu, obecnou systematiku a ustanovení dotyčných smluv, jakož i jejich právní a skutkové souvislosti, do kterých jsou zasazeny.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 171, 15.6.2013.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 26. února 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemsko) – VDP Dental laboratory NV v. Staatssecretaris van Financiën (C-144/13), Staatssecretaris van Financiën v. X BV (C-154/13), Nobel Biocare Nederland BV (C-160/13)

(Spojené věci C-144/13, C-154/13 a C-160/13) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Daň z přidané hodnoty — Odpočty daně — Osvobození od daně — Dodání zubních náhrad“

(2015/C 138/05)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Žalobci: VDP Dental Laboratory NV (C-144/13), Staatssecretaris van Financiën (C-154/13, C-160/13)

Žalovaní: Staatssecretaris van Financiën (C-144/13), X BV (C-154/13), Nobel Biocare Nederland BV (C-160/13)

Výrok

- 1) Článek 168 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, ve znění směrnice Rady 2007/75/ES ze dne 20. prosince 2007, musí být vykládán v tom smyslu, že je-li osvobození od daně z přidané hodnoty stanovené vnitrostátním právem neslučitelné se směrnicí 2006/112, ve znění směrnice 2007/75, neumožňuje uvedený článek 168 osobě povinné k dani využít tohoto osvobození a současně uplatnit nárok na odpočet daně.
- 2) Článek 140 písm. a) a b), jakož i čl. 143 odst. 1 písm. a) směrnice 2006/112, ve znění směrnice 2007/75, musejí být vykládány v tom smyslu, že osvobození od daně z přidané hodnoty, které upravují, se vztahuje na pořízení zubních náhrad uvnitř Společenství a jejich konečný dovoz zubními lékaři a zubními technikami, pokud členský stát dodání nebo dovozu neuplatňuje přechodnou právní úpravu podle článku 370 směrnice 2006/112, ve znění směrnice 2007/75.

- 3) Článek 140 písm. a) a b) směrnice 2006/112, ve znění směrnice 2007/75, musí být vykládán v tom smyslu, že osvobození od daně z přidané hodnoty upravené v tomto ustanovení se vztahuje rovněž na případ, kdy k pořízení zubních náhrad uvnitř Společenství dochází z členského státu, který uplatňuje odchýlný a přechodný režim podle článku 370 této směrnice.

(¹) Úř. věst. C 178, 22.6.2013.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 5. března 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal do Trabalho de Leiria – Portugalsko) – Modelo Continente Hipermercados SA v. Autoridade Para as Condições de Trabalho – Centro Local do Lis (ACT)

(Věc C-343/13) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Režim fúzí akciových společností — Směrnice 78/855/EHS — Fúze sloučením — Článek 19 — Účinky — Přejedání veškerého obchodního jmění zanikající společnosti na nástupnickou společnost — Porušení práva, jehož se dopustila zanikající společnost před fúzí — Konstatování porušení správním rozhodnutím po této fúzi — Vnitrostátní právo — Přejedání odpovědnosti za správní delikty zanikající společnosti — Přípustnost“

(2015/C 138/06)

Jednací jazyk: portugalština

Předkládající soud

Tribunal do Trabalho de Leiria

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Modelo Continente Hipermercados SA

Žalovaný: Autoridade Para as Condições de Trabalho – Centro Local do Lis (ACT)

Výrok

Článek 19 odst. 1 třetí směrnice Rady 78/855/EHS ze dne 9. října 1978, založené na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy, o fúzích akciových společností, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/109/ES ze dne 16. září 2009, musí být vykládán tak, že „fúze sloučením“ ve smyslu čl. 3 odst. 1 této směrnice má za následek přechod na nástupnickou společnost povinnosti zaplatit pokutu uloženou konečným rozhodnutím po této fúzi za porušení pracovníprávních předpisů, kterých se dopustila zanikající společnost před uvedenou fúzí.

(¹) Úř. věst. C 260, 7.9.2013.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 26. února 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Centrale Raad van Beroep – Nizozemsko) – B. Martens v. Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap

(Věc C-359/13) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Volný pohyb osob — Články 20 SFEU a 21 SFEU — Státní příslušník členského státu — Bydliště v jiném členském státě — Studium v zámořské zemi nebo na zámořském území — Zachování nároku na financování vysokoškolského studia — Podmínka bydliště ‚tři ze šesti let‘ — Omezení — Odůvodnění“

(2015/C 138/07)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Centrale Raad van Beroep

Účastníci původního řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: B. Martens

Odpůrce v řízení o kasačním opravném prostředku: Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap

Výrok

Články 20 SFEU a 21 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že brání takové právní úpravě členského státu, o jakou se jedná ve věci v původním řízení, která podřizuje nárok na poskytování financování vysokoškolského studia mimo tento členský stát podmínce, aby měl student, který o takové financování žádá, v tomto členském státě bydliště po dobu alespoň tří ze šesti let předcházejících podání jeho zápisu ke studiu.

(¹) Úř. věst. C 274, 21.9.2013.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 26. února 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bayerisches Verwaltungsgericht München – Německo) – Andre Lawrence Shepherd v. Bundesrepublik Deutschland

(Věc C-472/13) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Prostor svobody, bezpečnosti a práva — Azyl — Směrnice 2004/83/ES — Článek 9 odst. 2 písm. b), c) a e) — Minimální normy, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka — Podmínky pro získání postavení uprchlíka — Akty pronásledování — Tresty pro vojáka Spojených států, který odmítl sloužit v Iráku“

(2015/C 138/08)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bayerisches Verwaltungsgericht München

Účastníci původního řízení

Žalobce: Andre Lawrence Shepherd

Žalovaná: Bundesrepublik Deutschland

Výrok

1) Ustanovení čl. 9 odst. 2 písm. e) směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany musí být vykládána v tom smyslu, že:

— se vztahují na všechny příslušníky ozbrojených sil, včetně logistického nebo podpůrného personálu;

— se týkají situace, kdy by spáchání válečných zločinů v daném konfliktu předpokládala samotná vykonávaná vojenská služba, včetně situací, kdy by se žadatel o přiznání postavení uprchlíka účastnil spáchání takových zločinů jen nepřímo, jelikož by při plnění svých úkolů s rozumnou mírou pravděpodobnosti poskytl nezbytnou podporu pro přípravu nebo uskutečnění těchto zločinů;

— se nevztahují výhradně na situace, kdy je prokázáno, že válečné zločiny již byly spáchány nebo by mohly spadat do pravomoci Mezinárodního trestního soudu, ale též na situace, kdy je žadatel o přiznání postavení uprchlíka schopen prokázat, že je vysoce pravděpodobné, že takové činy budou spáchány;

- posouzení skutečností, které provádí pod soudní kontrolou pouze vnitrostátní orgány za účelem kvalifikace situace dotyčné služby, musí vycházet ze souboru indicií, které mohou s ohledem na všechny dané okolnosti, zejména okolnosti týkající se významných skutečností týkajících se země původu v okamžiku rozhodnutí o žádosti, jakož i konkrétního postavení a osobní situace žadatele, prokázat, že v důsledku situace služby je uskutečnění tvrzených válečných zločinů pravděpodobné;
  - při posuzování, které je věcí vnitrostátních orgánů, musí být vzaty v úvahu okolnosti, že vojenský zásah byl zahájen na základě mandátu Rady bezpečnosti Organizace Spojených národů nebo na základě konsenzu mezinárodního společenství a že stát nebo státy, které provádí operace, stíhají válečné zločiny, a
  - odepření výkonu vojenské služby musí být jediným prostředkem umožňujícím žadateli o přiznání postavení uprchlíka vyhnout se účasti na tvrzených válečných zločinech, a že pokud tedy tento žadatel nevyužil řízení za účelem získání postavení odpirače vojenské služby z důvodu svědomí, taková okolnost vylučuje jakoukoli ochranu podle čl. 9 odst. 2 písm. e) směrnice 2004/83, ledaže uvedený žadatel prokáže, že neměl žádné řízení takové povahy ve své konkrétní situaci k dispozici.
- 2) Ustanovení čl. 9 odst. 2 písm. b) a c) směrnice 2004/83 musí být vykládána v tom smyslu, že za takových okolností, jako jsou okolnosti ve věci v původním řízení, se nejeví, že by taková opatření, kterým je vystaven voják z důvodu odepření vykonat službu, jako jsou uložení trestu odnětí svobody nebo propuštění z armády, mohla být s ohledem na legitimní výkon práva dotyčného státu udržovat ozbrojené síly považována za natolik nepřiměřená nebo diskriminační, že by patřila mezi akty pronásledování, které uvádí tato ustanovení. Je však věcí vnitrostátních orgánů, aby tuto skutečnost ověřily.

(¹) Úř. věst. C 336, 16.11.2013.

**Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 5. března 2015 – Evropská komise
v. Francouzská republika**

(Věc C-479/13) (¹)

„Nesplnění povinností státem — Daně — DPH — Uplatňování snížené sazby — Dodání digitálních nebo elektronických knih“

(2015/C 138/09)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: C. Soulay a F. Dintilhac, zmocněnci)

Žalovaná: Francouzská republika (zástupci: D. Colas a J. - S. Pilczer, zmocněnci)

Vedlejší účastník podporující žalovanou: Belgické království (zástupci: M. Jacobs a M. J.-C. Halleux, zmocněnci)

Výrok

- 1) Francouzská republika uplatňováním snížené sazby daně z přidané hodnoty na dodání digitálních nebo elektronických knih, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 96 a 98 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, ve znění směrnice Rady 2010/88/EU ze dne 7. prosince 2010, ve spojení s přílohami II a III uvedené směrnice a prováděcím nařízením Rady (EU) č. 282/2011 ze dne 15. března 2011, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici 2006/112.

- 2) Francouzská republika ponese vlastní náklady řízení a ukládá se jí náhrada nákladů vynaložených Evropskou komisí.
- 3) Belgické království ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 344, 23.11.2013.

**Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 5. března 2015 – Evropská komise
v. Lucemburské velkovévodství**

(Věc C-502/13) ⁽¹⁾

„Nesplnění povinnosti státem — Daně — DPH — Uplatňování snížené sazby — Dodání digitálních nebo elektronických knih“

(2015/C 138/10)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: C. Soulay a F. Dintilhac, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalobkyni: Rada Evropské unie (zástupci: E. Chatziioakeimidou a A. de Gregorio Merino, zmocněnci)

Žalované: Lucemburské velkovévodství (zástupkyně: D. Holderer, zmocněnkyně)

Vedlejší účastník podporující žalovaného: Belgické království (zástupci: M. Jacobs a J.-C. Halleux, zmocněnci)

Výrok

- 1) Lucemburské velkovévodství uplatňováním sazby daně z přidané hodnoty ve výši 3 % v případě dodání digitálních nebo elektronických knih, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článků 96 až 99, 110 a 114 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, ve znění směrnice Rady 2010/88/EÚ ze dne 7. prosince 2010, ve spojení s přílohami II a III uvedené směrnice a prováděcím nařízením Rady (EU) č. 282/2011 ze dne 15. března 2011, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici 2006/112.
- 2) Lucemburské velkovévodství ponese vlastní náklady řízení a ukládá se mu náhrada nákladů vynaložených Evropskou komisí.
- 3) Belgické království a Rada Evropské unie ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 344, 23.11.2013.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 5. března 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof – Německo) – Boston Scientific Medizintechnik GmbH v. AOK Sachsen-Anhalt (C-503/13), Betriebskrankenkasse RWE (C-504/13)

(Spojené věci C-503/13 a C-504/13) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Ochrana spotřebitelů — Odpovědnost za vadné výrobky — Směrnice 85/374/EHS — Článek 1, čl. 6 odst. 1 a čl. 9 první pododstavec písm. a) — Kardiostimulátor a implantovatelný automatizovaný defibrilátor — Riziko selhání výrobku — Tělesné poškození — Vyjmutí údajně vadného výrobku a implantace jiného výrobku — Náhrada nákladů na operaci“

(2015/C 138/11)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Boston Scientific Medizintechnik GmbH

Odpůrkyně: AOK Sachsen-Anhalt (C-503/13), Betriebskrankenkasse RWE (C-504/13)

Výrok

- 1) Článek 6 odst. 1 směrnice Rady 85/374/EHS ze dne 25. července 1985 o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se odpovědnosti za vadné výrobky musí být vykládán v tom smyslu, že zjištění potenciální vady takových výrobků patřících do stejné skupiny nebo náležejících do téže série výroby, jako jsou kardiostimulátory a implantovatelné automatizované defibrilátory, umožňuje takový výrobek kvalifikovat jako vadný, aniž by bylo třeba konstatovat, že tento výrobek má uvedenou vadu.
- 2) Článek 1 a čl. 9 první pododstavec písm. a) směrnice 85/374 musí být vykládány v tom smyslu, že škoda způsobená chirurgickou operací v souvislosti s výměnou takového vadného výrobku, jako je kardiostimulátor či implantovatelný automatizovaný defibrilátor, představuje „škodu způsobenou úmrtím nebo úrazem [tělesným poškozením]“, za niž je odpovědný výrobce, je-li tato operace nezbytná pro odstranění vady daného výrobku. Přísluší předkládajícímu soudu, aby ověřil, zda je tato podmínka splněna ve věcech v původních řízeních.

(¹) Úř. věst. C 352, 30.11.2013.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 24. února 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemsko) – C. G. Sopora v. Staatssecretaris van Financiën

(Věc C-512/13) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Volný pohyb pracovníků — Článek 45 SFEU — Rovné zacházení mezi nerezidentními pracovníky — Daňové zvýhodnění spočívající v osvobození náhrad nákladů poskytovaných zaměstnavatelem od daně — Zvýhodnění poskytnuté paušálním způsobem — Pracovníci pocházející z jiného členského státu, než je stát, v němž je práce vykonávána — Podmínka bydliště v určité vzdálenosti od hranice členského státu, v němž je práce vykonávána“

(2015/C 138/12)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: C. G. Sopora

Odpůrce: Staatssecretaris van Financiën

Výrok

Článek 45 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání takovým vnitrostátním právním předpisům, jako jsou právní předpisy dotčené ve věci v původním řízení, na základě nichž členský stát stanoví ve prospěch pracovníků, kteří měli před výkonem zaměstnání na jeho území bydliště v jiném členském státě, poskytnutí daňového zvýhodnění spočívajícího v paušálním osvobození náhrady za extrateritoriální náklady od daně do výše 30 % daňového základu, za podmínky, že tito pracovníci měli bydliště ve vzdálenosti přesahující 150 kilometrů od jeho hranic, ledaže by – což přísluší ověřit předkládajícímu soudu – uvedené meze byly stanoveny tak, že by toto osvobození od daně systematicky vedlo ke značné nadměrné kompenzaci skutečně vynaložených extrateritoriálních nákladů.

(¹) Úř. věst. C 367, 14.12.2013.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 26. února 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Østre Landsret – Dánsko) – Ingeniørforeningen i Danmark, jednající jménem Poula Landina v. Tekniq, jednající jménem ENCO A/S – VVS

(Věc C-515/13) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Sociální politika — Směrnice 2000/78/ES — Rovné zacházení v zaměstnání a povolání — Článek 2 odst. 1 a odst. 2 písm. a) — Článek 6 odst. 1 — Rozdílné zacházení na základě věku — Vnitrostátní právní úprava, která stanoví, že odstupné v případě propuštění nebude vypláceno zaměstnancům, kteří mají ke dni svého propuštění nárok na starobní důchod dle obecného režimu“

(2015/C 138/13)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Østre Landsret

Účastníci původního řízení

Žalobce: Ingeniørforeningen i Danmark, jednající jménem Poula Landina

Žalovaný: Tekniq, jednající jménem ENCO A/S – VVS

Výrok

Článek 2 odst. 1 a odst. 2 písm. a) a čl. 6 odst. 1 směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání, musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, která stanoví, že zaměstnavatel při propuštění zaměstnance, který byl nepřetržitě zaměstnán stejným podnikem po dobu 12, 15 nebo 18 let, musí při propuštění tohoto zaměstnance zaplatit odstupné odpovídající jednomu, dvěma nebo třem měsíčním platům, ale toto odstupné není vypláceno, pokud má uvedený zaměstnanec při svém propuštění nárok na důchod dle obecného režimu, jestliže je tato právní úprava zaprvé objektivně a rozumně odůvodněná legitimním cílem politiky zaměstnanosti a trhu práce a zadruhé představuje přiměřený a nezbytný prostředek k dosažení tohoto cíle. Je věcí předkládajícího soudu, aby ověřil, že tomu tak je.

(¹) Úř. věst. C 359, 7.12.2013.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 4. března 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare a další v. Fipa Group srl, Tws Automation srl, Ivan srl

(Věc C-534/13) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Článek 191 odst. 2 SFEU — Směrnice 2004/35/ES — Odpovědnost za životní prostředí — Vnitrostátní právní úprava, která nestanoví možnost správních orgánů uložit vlastníkům znečištěných pozemků, kteří k tomuto znečištění nepřispěli, povinnost přijmout preventivní a nápravná opatření a stanoví pouze povinnost nahradit náklady vynaložené na zásahy uskutečněné správním orgánem — Slučitelnost se zásadou ‚znečišťovatel platí‘, zásadami obezřetnosti a prevence a zásadou odvracení ohrožení životního prostředí především u zdroje“

(2015/C 138/14)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero della Salute, Ispra – Istituto Superiore per la Protezione e la Ricerca Ambientale

Žalovaní: Fipa Group srl, Tws Automation srl, Ivan srl

za přítomnosti: Comune di Massa, Regione Toscana, Provincia di Massa Carrara, Comune di Carrara, Arpat – Agenzia regionale per la protezione ambientale della Toscana, Ediltecnica Srl, Versalis SpA, Edison SpA

Výrok

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/35/ES ze dne 21. dubna 2004 o odpovědnosti za životní prostředí v souvislosti s prevencí a nápravou škod na životním prostředí musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, která v případě nemožnosti identifikovat osobu odpovědnou za znečištění pozemku nebo v případě nemožnosti vynutit na ní přijetí nápravných opatření neumožňuje příslušnému orgánu uložit povinnost přijmout preventivní a nápravná opatření vlastníkovému tohoto pozemku, který není odpovědný za znečištění, přičemž tento vlastník je pouze povinen nahradit náklady související s opatřeními přijatými příslušným orgánem v mezích tržní hodnoty pozemku stanovené po přijetí těchto opatření.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 359, 7.12.2013.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 4. března 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Administratīvā rajona tiesa – Lotyšsko) – „Oliver Medical“ SIA v. Valsts ieņēmumu dienests

(Věc C-547/13) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Nařízení (EHS) č. 2658/87 — Společný celní sazebník — Sazební zařazení zboží — Kombinovaná nomenklatura — Čísla 8543, 9018 a 9019 — Laserové a ultrazvukové přístroje, jakož i jejich náhradní díly a příslušenství“

(2015/C 138/15)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Administratīvā rajona tiesa

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: „Oliver Medical“ SIA

Žalovaná: Valsts ieņēmumu dienests

Výrok

Kombinovanou nomenklaturu uvedenou v příloze I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, ve znění vyplývajícím postupně z nařízení Komise (ES) č. 1214/2007 ze dne 20. září 2007, nařízení Komise (ES) č. 1031/2008 ze dne 19. září 2008, nařízení Komise (ES) č. 948/2009 ze dne 30. září 2009, nařízení Komise (EU) č. 861/2010 ze dne 5. října 2010 a nařízení Komise (EU) č. 1006/2011 ze dne 27. září 2011, je třeba vykládat v tom smyslu, že za účelem určení toho, zda takové výrobky, jako jsou výrobky dotčené v původním řízení, musejí být zařazeny jakožto přístroje nebo nástroje určené pro lékařské účely do čísla 9018 kombinované nomenklatury nebo jakožto přístroje pro mechanoterapii do čísla 9019 kombinované nomenklatury, a nikoli jakožto elektrické přístroje s vlastní individuální funkcí do čísla 8543 kombinované nomenklatury, je třeba vzít v úvahu všechny relevantní skutečnosti projednávaného případu v rozsahu, v němž se týkají objektivních charakteristik a vlastností těchto výrobků. Mezi relevantními skutečnostmi je třeba zkoumat použití, ke kterému jsou uvedené výrobky určeny výrobcem, stejně jako způsoby a místo jejich použití. Skutečnosti, že výrobky jsou určeny k léčbě jedné či více patologií a že léčba musí být uskutečněna ve schváleném zdravotnickém středisku a pod kontrolou odborného pracovníka, představují nepřímé důkazy, které mohou prokázat, že tyto výrobky jsou určeny pro lékařské účely. Naopak skutečnost, že výrobky umožňují především estetické vylepšení a skutečnost, že lze s těmito výrobky zacházet mimo lékařské prostředí, například v kosmetickém salonu, bez účasti odborného pracovníka, jsou nepřímými důkazy, které mohou vyvrátit, že uvedené výrobky jsou určeny pro lékařské účely. Rozměry, hmotnost a používaná technologie nepředstavují určující prvky pro zařazení takových výrobků, jako jsou výrobky dotčené v původním řízení, do čísla 9018 KN.

(¹) Úř. věst. C 377, 21.12.2013.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 5. března 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tallinna Ringkonnakohus – Estonsko) – Tallinna Ettevõtlusamet v. Statoil Fuel & Retail Eesti AS

(Věc C-553/13) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Nepřímé daně — Spotřební daně — Směrnice 2008/118/ES — Článek 1 odst. 2 — Kapalné palivo podléhající spotřební dani — Daň z maloobchodního prodeje — Pojem ‚zvláštní důvod‘ — Předem stanovené účelové určení — Organizace veřejné hromadné dopravy na území města“

(2015/C 138/16)

Jednací jazyk: estonština

Předkládající soud

Tallinna Ringkonnakohus

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Tallinna Ettevõtlusamet

Žalovaná: Statoil Fuel & Retail Eesti AS

Výrok

Článek 1 odst. 2 směrnice Rady 2008/118/ES ze dne 16. prosince 2008 o obecné úpravě spotřebních daní a o zrušení směrnice 92/12/EHS musí být vykládán v tom smyslu, že neumožňuje mít za to, že taková daň, o jakou se jedná ve věci v původním řízení, v rozsahu, v němž zatěžuje maloobchodní prodej kapalného paliva podléhajícího spotřební dani, sleduje zvláštní důvod ve smyslu tohoto ustanovení, pokud má financovat organizaci veřejné hromadné dopravy na území samosprávného celku, který tuto daň ukládá, a pokud má tento samosprávný celek nezávisle na existenci uvedené daně povinnost tuto činnost uskutečňovat a financovat, i když byly příjmy z této daně použity výlučně pro účely uskutečnění této činnosti. Uvedené ustanovení proto musí být vykládáno v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, která takovouto daň z maloobchodního prodeje kapalných paliv podléhajících spotřební dani zavádí.

(¹) Úř. věst. C 15, 18.1.2014.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 24. února 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof – Německo) – Finanzamt Dortmund-Unna v. Josef Grünewald

(Věc C-559/13) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Volný pohyb kapitálu — Přímé daně — Daň z příjmů — Odpočitatelnost vyživovacích rent vyplacených jako protiplnění za darování s pozdějším započtením na dědický podíl — Vyloučení v případě nerezidentů“

(2015/C 138/17)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Finanzamt Dortmund-Unna

Žalovaný: Josef Grünewald

Výrok

Článek 63 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, která poplatníkovi-nerezidentovi, který v tomto členském státě dosáhl obchodních příjmů plynoucích z podílů ve společnosti, jež na něj převedl jeden z rodičů v rámci darování s pozdějším započtením na dědický podíl, neumožňuje od těchto příjmů odpočíst renty, které tomuto rodiči vyplatil jako protiplnění za tento dar, ačkoli tato právní úprava tento odpočet umožňuje poplatníkovi-rezidentovi.

(¹) Úř. věst. C 45, 15.2.2014.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 26. února 2015 – Planet AE Anonymi Etaireia Parochis Symvouleftikon Ypiresion v. Evropská komise

(Věc C-564/13 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Článek 340 první pododstavec SFEU — Smluvní odpovědnost Unie — Článek 272 SFEU — Rozhodčí doložka — Šestý rámcový program pro výzkum, technický rozvoj a demonstrace — Smlouvy týkající se projektů Ontogov, FIT a RACWeb — Způsobilé náklady a částky vyplacené zálohově Komisí — Určovací žaloba — Neexistence vzniklého a trvajících právního zájmu na podání žaloby“

(2015/C 138/18)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Planet AE Anonymi Etaireia Parochis Symvouleftikon Ypiresion (zástupci: V. Christiano a S. Paliou, dikigoroí)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: R. Lyal, B. Conte a D. Triantafyllou, zmocněnci, ve spolupráci s S. Drakakakisem, advokátem)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Planet AE Anonymi Etaireia Parochis Symvouleftikon Ypiresion a Evropská komise ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 9, 11.1.2014.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 5. března 2015 – Europäisch-Iranische Handelsbank AG v. Rada Evropské unie, Spojené království Velké Británie a Severního Irska, Evropská komise

(Věc C-585/13 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Omezující opatření vůči Íránské islámské republice s cílem zabránit šíření jaderných zbraní — Zmrazení finančních prostředků — Omezení převodů finančních prostředků — Napomáhání označeným subjektům při vyhýbání se omezujícím opatřením nebo při jejich porušování“

(2015/C 138/19)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Europäisch-Iranische Handelsbank AG (zástupci: S. Jeffrey, S. Ashley a A. Irvine, Solicitors, H. Hohmann, D. Wyatt QC, advokát, R. Blakeley, Barrister)

Další účastníci řízení: Rada Evropské unie (zástupci: F. Naert a M. Bishop, zmocněnci), Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zástupci: V. Kaye, zmocněnec, ve spolupráci s R. Palmer, barrister)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

- 2) *Europäisch-Iranische Handelsbank AG ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie a Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irsku.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 15, 18.1.2014.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 26. února 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Francie) – Ministre de l'Économie et des Finances v. Gérard de Ruyter

(Věc C-623/13) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Sociální zabezpečení — Nařízení (EHS) č. 1408/71 — Článek 4 — Věcná působnost — Odvody z příjmů z majetku — Obecný sociální příspěvek — Příspěvek na úhradu sociálního dluhu — Sociální odvod — Dodatečný příspěvek k sociálnímu odvodu — Účast na financování povinných systémů sociálního zabezpečení — Přímá a dostatečně relevantní souvislost s některými odvětvími sociálního zabezpečení“

(2015/C 138/20)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Ministre de l'Économie et des Finances

Odpůrce: Gérard de Ruyter

Výrok

Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996, ve znění nařízení Rady (ES) č. 1606/98 ze dne 29. června 1998, musí být vykládáno v tom smyslu, že takové odvody z příjmů z majetku, jako jsou odvody dotčené ve věci v původním řízení, podléhají-li se na financování povinných systémů sociálního zabezpečení, mají přímou a relevantní souvislost s některými odvětvími sociálního zabezpečení vyjmenovanými v článku 4 tohoto nařízení č. 1408/71, a spadají tedy do působnosti uvedeného nařízení, třebaže základem pro výpočet těchto odvodů jsou příjmy z majetku osob povinných k dani, nezávisle na výkonu jakékoli výdělečné činnosti posledně uvedenými osobami.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 31, 1.2.2014.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 5. března 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal do Comércio de Lisboa – Portugalsko) – Estado português v. Banco Privado Português SA, v likvidaci, Massa Insolvente do Banco Privado Português SA, v likvidaci

(Věc C-667/13) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Státní podpory — Státní záruka spojená s půjčkou — Rozhodnutí 2011/346/EU — Otázky týkající se platnosti — Přípustnost — Článek 107 odst. 1 SFEU — Odůvodnění — Ovlivnění obchodu mezi členskými státy — Článek 107 odst. 3 písm. b) SFEU — Vážná porucha v hospodářství členského státu“

(2015/C 138/21)

Jednací jazyk: portugalština

Předkládající soud

Tribunal do Comércio de Lisboa

Účastníci původního řízení

Žalobce: Estado português

Žalované: Banco Privado Português SA, v likvidaci, Massa Insolvente do Banco Privado Português SA, v likvidaci

Výrok

Přezkum předběžných otázek položených Tribunal do Comércio de Lisboa (Portugalsko) neodhalil žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost rozhodnutí Komise 2011/346/EU ze dne 20. července 2010 o státní podpoře C 33/09 (ex NN 57/09, ex CP 191/09) provedené Portugalskem ve formě státní záruky ve prospěch banky BPP.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 93, 29.3.2014.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 26. února 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Francie) – Les Laboratoires Servier SA v. Ministre des affaires sociales et de la santé, Ministre de l'Économie et des Finances

(Věc C-691/13) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Humánní léčivé přípravky — Směrnice 89/105/EHS — Článek 6 bod 2 — Vypracování seznamu léčivých přípravků, které jsou hrazeny zdravotními pojišťovnami — Změna podmínek úhrady léčivého přípravku v případě obnovení jeho zápisu do takového seznamu — Povinnost uvést odůvodnění“

(2015/C 138/22)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Les Laboratoires Servier SA

Žalovaní: Ministre des affaires sociales et de la santé, Ministre de l'Économie et des Finances

Výrok

Článek 6 bod 2 směrnice Rady 89/105/EHS ze dne 21. prosince 1988 o průhlednosti opatření upravujících tvorbu cen u humánních léčivých přípravků a jejich začlenění do oblasti působnosti vnitrostátních systémů zdravotního pojištění musí být vykládán v tom smyslu, že povinnost odůvodnění stanovená v tomto ustanovení se vztahuje na rozhodnutí, kterým se obnovuje zápis přípravku do seznamu léčivých přípravků hrazených systémem zdravotního pojištění, ale které současně omezuje úhradu tohoto přípravku pouze na určitou kategorii pacientů.

(¹) Úř. věst. C 85, 22.3.2014.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 26. února 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof – Rakousko) – Wucher Helicopter GmbH, Euro-Aviation Versicherungs AG v. Fridolin Santer

(Věc C-6/14) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Nařízení (ES) č. 785/2004 — Letečtí dopravci a provozovatelé letadel — Pojištění — Požadavky — Pojmy ‚cestující‘ a ‚člen posádky‘ — Vrtulník — Přeprava znalce v oblasti odstřelů lavin s pomocí výbušnin — Škoda vzniklá v průběhu pracovního letu — Náhrada škody“

(2015/C 138/23)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Wucher Helicopter GmbH, Euro-Aviation Versicherungs AG

Žalovaný: Fridolin Santer

Výrok

- 1) Článek 3 písm. g) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 785/2004 ze dne 21. dubna 2004 o požadavcích na pojištění u leteckých dopravců a provozovatelů letadel musí být vykládán v tom smyslu, že osoba přepravovaná vrtulníkem v majetku leteckého dopravce Společenství, která je přepravována na základě smlouvy uzavřené mezi jeho zaměstnavatelem a tímto leteckým dopravcem za účelem splnění určitého úkolu, jako je úkol dotčený v původním řízení, je „cestujícím“ ve smyslu tohoto ustanovení.
- 2) Článek 17 Úmluvy o sjednocení některých pravidel pro mezinárodní leteckou dopravu, jež byla uzavřena v Montrealu dne 28. května 1999, podepsána Evropským společenstvím dne 9. prosince 1999 na základě čl. 300 odst. 2 ES a schválena jeho jménem rozhodnutím Rady 2001/539/ES ze dne 5. dubna 2001, musí být vykládán v tom smyslu, že osoba, která spadá pod pojem „cestující“ ve smyslu čl. 3 písm. g) nařízení č. 785/2004, spadá rovněž pod pojem „cestující“ ve smyslu článku 17 této úmluvy, pokud byla přepravována na základě „přepravní smlouvy“ ve smyslu článku 3 uvedené úmluvy.

(¹) Úř. věst. C 129, 28.4.2014.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 26. února 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation – Francie) – Christie’s France SNC v. Syndicat national des antiquaires

(Věc C-41/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Směrnice 2001/84/ES — Článek 1 — Duševní vlastnictví — Prodej originálů uměleckých děl v dražbách — Právo na opětný prodej ve prospěch autora originálu díla — Dlužník poplatku hrazeného z titulu práva na opětný prodej — Kupující nebo prodávající — Smluvní odchylka“

(2015/C 138/24)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Christie’s France SNC

Žalovaný: Syndicat national des antiquaires

Výrok

Článek 1 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/84/ES ze dne 27. září 2001 o právu na opětný prodej ve prospěch autora originálu uměleckého díla musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání tomu, aby osoba povinná k zaplacení autorské odměny, kterou takto označují vnitrostátní právní předpisy – ať už jí je prodávající nebo profesionální zástupce trhu s uměleckými díly, jenž se účastní transakce – mohla s jakoukoli jinou osobou včetně kupujícího uzavřít dohodu, že náklady na autorskou odměnu ponese v konečném důsledku zcela nebo částečně tato jiná osoba, pokud takové smluvní ujednání nemá žádný vliv na povinnosti a odpovědnost, jež má vůči autorovi osoba, která má platit autorskou odměnu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 102, 7.4.2014.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 26. února 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Nejvyššího správního soudu – Česká republika) – ŠKO-ENERGO s. r. o. v. Odvolací finanční ředitelství

(Věc C-43/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Ochrana ozonové vrstvy — Systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů v Evropské unii — Metoda přidělování povolenek — Bezplatné přidělení povolenek — Uplatnění daně darovací na takové přidělení“

(2015/C 138/25)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Nejvyšší správní soud

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: ŠKO-ENERGO s. r. o.

Žalované: Odvolací finanční ředitelství

Výrok

Článek 10 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES musí být vykládán v tom smyslu, že brání uplatnění takové daně darovací, o jakou se jedná ve věci v původním řízení, pokud tato daň nerespektuje 10 % horní hranici pro přidělení emisních povolenek za úplatu, kterou stanoví tento článek, což musí ověřit předkládající soud.

(¹) Úř. věst. C 142, 12.5.2014.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 26. února 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Corte suprema di cassazione – Itálie) – Ministero delle Politiche agricole, alimentari e forestali v. Federazione Italiana Consorzi Agrari Soc. coop. arl – Federconsorzi, nacházející se ve vyrovnacím řízení, Liquidazione giudiziale dei beni ceduti ai creditori della Federazione Italiana Consorzi Agrari Soc. coop. arl – Federconsorzi

(Věc C-104/14) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Článek 288 třetí pododstavec SFEU — Postup proti opožděným platbám v obchodních transakcích — Směrnice 2000/35/ES — Články 2, 3 a 6 — Směrnice 2011/7/EU — Články 2, 7 a 12 — Právní předpisy členského státu, které umožňují v neúspěchu věřitele státu změnit úroky z pohledávky a jež byly přijaty před vstupem těchto směrnic v platnost“

(2015/C 138/26)

Jednací jazyk: italská

Předkládající soud

Corte suprema di cassazione

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Ministero delle Politiche agricole, alimentari e forestali

Odpůrce: Federazione Italiana Consorzi Agrari Soc. coop. arl – Federconsorzi, nacházející se ve vyrovnacím řízení, Liquidazione giudiziale dei beni ceduti ai creditori della Federazione Italiana Consorzi Agrari Soc. coop. arl – Federconsorzi

Výrok

Článek 288 třetí pododstavec SFEU, čl. 3 odst. 3 a článek 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/35/ES ze dne 29. června 2000 o postupu proti opožděným platbám v obchodních transakcích, jakož i články 7 a 12 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/7/EU ze dne 16. února 2011 o postupu proti opožděným platbám v obchodních transakcích musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání tomu, aby členský stát, který využil možnosti upravené v čl. 6 odst. 3 písm. b) první z těchto směrnic, přijal ve lhůtě k provedení druhé z uvedených směrnic takové právní předpisy, jako jsou ty, o které se jedná v původním řízení, jež mohou v neúspěchu věřitele státu změnit úroky z pohledávky vzniklé z plnění smlouvy uzavřené před 8. srpnem 2002.

(¹) Úř. věst. C 184, 16.6.2014.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 5. března 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgerichtshof – Rakousko) – Ralph Prankl

(Věc C-175/14) ⁽¹⁾

„Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Daně — Směrnice 92/12/EHS — Obecná úprava výrobků podléhajících spotřební dani — Zdanění pašovaného zboží — Zboží propuštěné pro domácí spotřebu v určitém členském státě a dopravené do jiného členského státu — Určení příslušného členského státu — Právo státu tranzitu zdanit uvedené zboží“

(2015/C 138/27)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgerichtshof

Účastník původního řízení

Ralph Prankl

Výrok

Článek 7 odst. 1 a 2, jakož i čl. 9 odst. 1 směrnice Rady 92/12/EHS ze dne 25. února 1992 o obecné úpravě, držení, pohybu a sledování výrobků podléhajících spotřební dani musí být vykládány v tom smyslu, že pokud je zboží podléhající spotřební dani, které bylo nelegálně dopraveno na území členského státu, přepravováno bez průvodního dokladu upraveného v čl. 7 odst. 4 uvedené směrnice do jiného členského státu, na jehož území je toto zboží odhaleno příslušnými orgány, nejsou tranzitní členské státy oprávněny vybrat rovněž spotřební daň od řidiče nákladního vozidla, který uskutečnil uvedenou přepravu, z důvodu, že na jejich území skladoval uvedené zboží pro obchodní účely.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 235, 21.7.2014.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 5. března 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Düsseldorf – Německo) – Vario Tek GmbH v. Hauptzollamt Düsseldorf

(Věc C-178/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Celní unie a společný celní sazebník — Kombinovaná nomenklatura — Sazební zařazení — Položka 8525 80 — Televizní kamery, digitální fotoaparáty a videokamery se záznamem obrazu i zvuku (kamkordéry) — Podpoložky 8525 80 91 a 8525 80 99 — Videokamery zabudované do sportovních brýlí — Funkce, optický zoom“ — Nahrávání souborů z externích zdrojů“

(2015/C 138/28)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Düsseldorf

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Vario Tek GmbH

Žalovaný: Hauptzollamt Düsseldorf

Výrok

- 1) Kombinovaná nomenklatura uvedená v příloze I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, ve znění vyplývajícím z nařízení Komise (EU) č. 1006/2011 ze dne 27. září 2011, musí být vykládána v tom smyslu, že skutečnost, že takové videokamery zabudované do sportovních brýlí, jako jsou videokamery ve věci v původním řízení, nemají funkci „optický zoom“, nebrání zařazení těchto brýlí do podpoložek 8525 80 91 a 8525 80 99 této nomenklatury.
- 2) Kombinovaná nomenklatura uvedená v příloze I nařízení č. 2658/87, ve znění vyplývajícím z nařízení č. 1006/2011, musí být vykládána v tom smyslu, že skutečnost, že takové videokamery zabudované do sportovních brýlí, jako jsou videokamery ve věci v původním řízení, nabízejí možnost nahrávat a ukládat na vyměnitelné médium videosoubory a audiosoubory z externího zdroje, brání jejich zařazení do podpoložky 8525 80 91 této nomenklatury, může-li být tato nahrávka pořízena samostatně a nezávisle na externím zařízení či software.

(¹) Úř. věst. C 223, 14.7.2014.

**Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 5. března 2015 – Ahmed Abdelaziz Ezz a další
v. Rada Evropské unie, Evropská komise**

(Věc C-220/14 P) (¹)

„Kasační opravný prostředek — Omezující opatření přijatá vůči některým osobám vzhledem k situaci v Egyptě — Zmrazení finančních prostředků osob, proti kterým je vedeno soudní stíhání pro zneužití státních prostředků — Úmluva Organizace spojených národů o boji proti korupci“

(2015/C 138/29)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek: Ahmed Abdelaziz Ezz, Abla Mohammed Fawzi Ali Ahmed, Khadiga Ahmed Ahmed Kamel Yassin, Shahinaz Abdel Azizabdel Wahab Al Naggar (zástupci: J. Lewis QC, B. Kennelly a J. Pobjoy, Barristers, J. Binns, solicitor)

Další účastníci řízení: Rada Evropské unie (zástupci: M. Bishop a I. Gurov, zmocněnci), Evropská komise (zástupci: F. Castillo de la Torre a D. Gauci, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Ahmed Abdelaziz Ezz, Abla Mohammed Fawzi Ali Ahmed, Khadiga Ahmed Ahmed Kamel Yassin a Shahinaz Abdel Azizabdel Wahab Al Naggar ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie a Evropskou komisí.

(¹) Úř. věst. C 235, 21.7.2014.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 26. února 2015 – H v. Soudní dvůr Evropské unie(Věc C-221/14 P) ⁽¹⁾**„Kasační opravný prostředek — Platové poměry členů Soudního dvora Evropské unie — Bývalý člen Soudu pro veřejnou službu — Žádost o účast na pojištění ve společném systému zdravotního pojištění (SSZP) — Rozhodnutí — Zamítnutí — Opravné prostředky — Opožděnost — Nepřípustnost“**

(2015/C 138/30)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: H (zástupce: S. Sagias, dikigoros)

Další účastník řízení: Soudní dvůr Evropské unie (zástupce: A.V. Placco, zmocněnec)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) H se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 235, 21.7.2014.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 26. února 2015 – Evropská komise v. Lucemburské velkovévodství(Věc C-238/14) ⁽¹⁾**„Nesplnění povinnosti státem — Sociální politika — Směrnice 1999/70/ES — Rámcová dohoda o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřená mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS — Osoby příležitostně činné v odvětví zábavy — Po sobě jdoucí pracovní smlouvy na dobu určitou — Ustanovení 5 bod 1 — Opatření zaměřená na předcházení zneužívání po sobě jdoucích smluv na dobu určitou — Pojem ‚objektivní důvody‘ ospravedlňující takovéto smlouvy“**

(2015/C 138/31)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: J. Enegren a D. Martin, zmocněnci)

Žalované: Lucemburské velkovévodství (zástupce: D. Holderer, zmocněnkyně)

Výrok

- 1) Lucemburské velkovévodství tím, že ponechalo v platnosti výjimky z opatření zaměřených na předcházení zneužívání po sobě jdoucích pracovních smluv na dobu určitou uzavíraných s osobami příležitostně činnými v odvětví zábavy, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z ustanovení 5 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou, uzavřené dne 18. března 1999, která je obsažena v příloze směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS.
- 2) Lucemburskému velkovévodství se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 235, 21.7.2014.

Žádost o posudek podaná Evropským parlamentem na základě čl. 218 odst. 11 SFEU**(Posudek 1/15)**

(2015/C 138/32)

*Jednací jazyk: všechny úřední jazyky***Žadatel**

Evropský parlament (zástupci: F. Drexler, A. Caiola, D. Moore, zmocněnci)

Otázky položené Soudnímu dvoru

- Je zamýšlená dohoda ⁽¹⁾ v souladu s ustanoveními Smlouvy (článek 16 SFEU) a Listiny základních práv Evropské unie (články 7, 8 a čl. 52 odst. 1), pokud jde o právo fyzických osob na ochranu osobních údajů?
- Tvoří čl. 82 odst. 1 bod d) a čl. 87 odst. 2 bod a) SFEU vhodný právní základ pro akt Rady týkající se uzavření zamýšlené dohody, anebo je základem pro tento akt článek 16 SFEU?

⁽¹⁾ Dohoda mezi Kanadou a Evropskou unií o předávání a zpracovávání údajů jmenné evidence cestujících.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rajonen syd Sofija (Bulharsko) dne 26. září 2014 –
Rumjana Asenova Petrus v. Bulharská republika****(Věc C-451/14)**

(2015/C 138/33)

*Jednací jazyk: bulharština***Předkládající soud**

Rajonen syd Sofija

Účastnice původního řízení*Žalobkyně:* Rumjana Asenova Petrus*Žalovaná:* Bulharská republika

Usnesením ze dne 5. února 2015 Soudní dvůr (pátý senát) prohlásil, že k zodpovězení otázky, kterou mu položil Rayonen syd Sofia, zjevně nemá pravomoc.

Kasační opravný prostředek podaný dne 14. listopadu 2014 Úřadem pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 3. září 2014 ve věci T-686/13, Unibail v. OHIM**(Věc C-512/14 P)**

(2015/C 138/34)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel): Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: A. Folliard-Monguiral, zmocněnec)

Další účastník řízení: Unibail Management

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadený rozsudek,
- rozhodl ve sporu podle čl. 61 prvního pododstavce věty druhé statutu a
- uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení vynaložených Úřadem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatel uvádí na podporu svého kasačního opravného prostředku jediný důvod. Má totiž za to, že Tribunál porušil čl. 75 větu první nařízení Rady (ES) č. 207/2009⁽¹⁾ ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství ve spojení s čl. 7 odst. 1 písm. b) téhož nařízení. Tribunál nesprávně vyložil nejen rozsah pojmu „globální odůvodnění“, ale také svou vlastní judikaturu. Konečně navrhovatel vytýká Tribunálu, že obrátil důkazní břemeno.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 78, s. 1.

Kasační opravný prostředek podaný dne 14. listopadu 2014 Úřadem pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 3. září 2014 ve věci T-687/13, Unibail v. OHIM

(Věc C-513/14 P)

(2015/C 138/35)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (zástupce: A. Folliard-Monguiral, zmocněnec)

Další účastník řízení: Unibail Management

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadený rozsudek,
- rozhodl ve sporu podle čl. 61 prvního pododstavce věty druhé statutu a
- uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení vynaložených Úřadem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatel uvádí na podporu svého kasačního opravného prostředku jediný důvod. Má totiž za to, že Tribunál porušil čl. 75 větu první nařízení Rady (ES) č. 207/2009⁽¹⁾ ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství ve spojení s čl. 7 odst. 1 písm. b) téhož nařízení. Tribunál nesprávně vyložil nejen rozsah pojmu „globální odůvodnění“, ale také svou vlastní judikaturu. Konečně navrhovatel vytýká Tribunálu, že obrátil důkazní břemeno.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 78, s. 1.

Žaloba podaná dne 19. prosince 2014 – Evropský parlament v. Rada Evropské unie**(Věc C-595/14)**

(2015/C 138/36)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení*Žalobce:* Evropský parlament (zástupci: F. Drexler, A. Caiola a M. Penčeva, zmocněnci)*Žalovaná:* Rada Evropské unie**Návrhová žádání žalobce**

- zrušit prováděcí rozhodnutí Rady 2014/688/EU ze dne 25. září 2014 o podrobení látek 4-jod-2,5-dimethoxy-N-(2-methoxybenzyl)fenethylamin (25I-NBOMe), 3,4-dichlor-N-[[1-(dimethylamino)cyklohexyl]methyl]benzamid (AH-7921), 3,4-methylendioxypropyvaleron (MDPV) a 2-(3-methoxyfenyl)-2-(ethylamino)cyklohexanon (methoxetamin) kontrolním opatřením⁽¹⁾;
- zachovat účinky prováděcího rozhodnutí Rady 2014/688/EU, dokud nebude nahrazeno novým aktem přijatým v řádné a náležité formě;
- uložit Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby podle článku 263 SFEU předkládá Evropský parlament dva žalobní důvody.

První žalobní důvod se týká skutečnosti, že Rada použila právní základ, který byl v důsledku vstupu Lisabonské smlouvy v platnost zrušen, a alternativně, že použila sekundární právní základ, který je jako takový podle judikatury Soudního dvora protiprávní.

Druhý žalobní důvod vychází ze skutečnosti, že Rada použila k přijetí rozhodnutí 2014/688/EU rozhodovací postup, který není správný z právního hlediska. Parlament nebyl zapojený do postupu, který vedl k přijetí napadeného rozhodnutí. Z toho Parlament vyvozuje, že došlo k porušení Smluv a podstatných formálních náležitostí.

V případě, že Soudní dvůr rozhodne o zrušení napadeného rozhodnutí, považuje Parlament za vhodné, aby Soudní dvůr vykonal svou diskreční pravomoc a zachoval v souladu s druhým pododstavcem článku 264 SFEU účinky napadeného rozhodnutí, dokud nebude nahrazeno novým aktem přijatým v řádné a náležité formě.

⁽¹⁾ Úř. věst L 287, s. 22.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nejvyšším správním soudem (Česká republika) dne 13. ledna 2015 – Odvolací finanční ředitelství v. Český rozhlas**(Věc C-11/15)**

(2015/C 138/37)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Nejvyšší správní soud

Účastníci původního řízení

Stěžovatel: Odvolací finanční ředitelství

Odpůrce: Český rozhlas

Předběžná otázka

Lze vysílání veřejnoprávního rozhlasu, které je financováno poplatky placenými na základě zákona, k jejichž úhradě je poplatník povinen z důvodu vlastnictví rozhlasového přijímače, jeho držby či z jiného právního důvodu opravňujícího k užívání tohoto přijímače, a to ve výši zákonem stanovené, považovat za „poskytování služby za protiplnění“ ve smyslu čl. 2 bodu 1 šesté směrnice Rady 77/388/EHS⁽¹⁾ o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, které má být od daně z přidané hodnoty osvobozeno dle čl. 13 části A odst. 1 písm. q) téže směrnice, nebo jde o neekonomickou činnost, která vůbec nepředstavuje předmět daně z přidané hodnoty dle čl. 2 šesté směrnice, a tedy na ni nedopadá ani osvobození od daně podle čl. 13 části A odst. 1 písm. q) této směrnice?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/001, s. 23.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht München (Německo) dne 21. ledna 2015 – Josef Plöckl v. Finanzamt Schrobenhausen

(Věc C-24/15)

(2015/C 138/38)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht München

Účastníci původního řízení

Žalobce: Josef Plöckl

Žalovaný: Finanzamt Schrobenhausen

Předběžná otázka

Dovolují čl. 22 odst. 8 a čl. 28c část A písm. a) první pododstavec a písm. d) šesté směrnice Rady 77/388/EHS⁽¹⁾ ze dne 17. května 1977 členským státům odepřít osvobození dodání zboží uvnitř Společenství od daně (zde: přemístění uvnitř Společenství), pokud dodavatel sice nesplnil veškerá opatření, která od něj lze rozumně požadovat s ohledem na formální požadavky kladené na záznam identifikačního čísla pro DPH, ale neexistují žádné konkrétní důvody se domnívat, že došlo k daňovému úniku, zboží bylo přemístěno do jiného členského státu a jsou dány také ostatní podmínky pro osvobození od daně?

⁽¹⁾ Šestá směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, Úř. věst. L 145, s. 1, ve znění změn.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana (Itálie) dne 22. ledna 2015 – Pippo Pizzo v. CRGT

(Věc C-27/15)

(2015/C 138/39)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana

Účastníci původního řízení

Žalobce: Pippo Pizzo

Žalovaná: CRGT srl

Předběžné otázky

- 1) Musí být články 47 a 48 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby⁽¹⁾ vykládány v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je výše popsaná italská právní úprava, která umožňuje částečné využití schopností jiného subjektu v oblasti služeb, jak je uvedeno výše?
- 2) Brání či nikoli zásady práva Evropské unie, a zejména zásady ochrany legitimního očekávání, právní jistoty a proporcionality, pravidlu právního řádu členského státu, které umožňuje vyloučit z veřejného zadávacího řízení podnik, který nesplnil povinnost – jejíž nesplnění je sankcionováno vyloučením – zaplatit částku pro účely účasti na výše uvedeném řízení, protože tato povinnost nebyla výslovně uvedena v zadávací dokumentaci, a to přestože existenci této povinnosti nelze jasně vyvodit z doslovného znění platných právních předpisů členského státu, ale lze k ní dospět pomocí dvojité právní operace, která spočívá nejprve v extenzivním výkladu některých ustanovení pozitivního právního řádu členského státu a poté ve výkladu – v souladu se závěry tohoto extenzivního výkladu – normativního obsahu zadávací dokumentace?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 134, s. 114.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná College van Beroep voor het Bedrijfsleven
(Nizozemsko) dne 23. ledna 2015 – Koninklijke KPN NV a další v. Autoriteit Consument en Markt
(ACM)**

(Věc C-28/15)

(2015/C 138/40)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Koninklijke KPN NV a KPN BV, T-Mobile Netherlands BV, Tele2 Nederland BV, Ziggo BV, Vodafone Libertel BV, UPC Nederland BV a UPC Business BV

Žalovaný: Autoriteit Consument en Markt (ACM)

Předběžné otázky

- 1) Je nutno ustanovení čl. 4 odst. 1 rámcové směrnice⁽¹⁾ ve spojení s články 8 a 13 přístupové směrnice⁽²⁾ vykládat v tom smyslu, že vnitrostátní soudy jsou v zásadě oprávněny přijmout v právním sporu o zákonnosti nákladově orientované sazby na velkoobchodním trhu s ukončením volání, kterou stanovil vnitrostátní regulační orgán, jiné rozhodnutí, než je rozhodnutí v souladu s doporučením Evropské komise ze dne 7. května 2009 o regulaci sazeb za ukončení volání v pevných a mobilních sítích v EU (2009/396/ES)⁽³⁾, v němž je jako vhodné cenové opatření na trzích s ukončením volání doporučována metodika PURE BULRIC, pokud tyto soudy považují takové rozhodnutí za žádoucí s ohledem na skutkové okolnosti jimi posuzovaného případu nebo na základě úvah vycházejících z vnitrostátního resp. nadnárodního práva?

- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku: Do jaké míry jsou pak vnitrostátní soudy oprávněny při posuzování nákladově orientovaného cenového opatření
- a) posoudit s ohledem na čl. 8 odst. 3 rámcové směrnice argument vnitrostátního regulačního orgánu, že by byl podpořen rozvoj vnitřního trhu, v závislosti na skutečném vlivu na fungování vnitřního trhu?
- b) přezkoumat s ohledem na cíle politiky a regulační zásady stanovené v článku 8 rámcové směrnice a v článku 13 přístupové směrnice, zda je cenové opatření
- i) proporcionální,
- ii) vhodné,
- iii) přiměřené a odůvodněné?
- c) požadovat, aby vnitrostátní regulační orgán dostatečně věrohodně prokázal, že
- i) je skutečně naplňován cíl politiky uvedený v čl. 8 odst. 2 rámcové směrnice, že vnitrostátní regulační orgány podporují hospodářskou soutěž při poskytování sítí a služeb elektronických komunikací a že spotřebitelům skutečně plynou maximální výhody z hlediska možnosti výběru, ceny a kvality,
- ii) je skutečně naplňován cíl politiky, uvedený v čl. 8 odst. 3 rámcové směrnice, přispívat k rozvoji vnitřního trhu, a
- iii) je skutečně naplňován cíl politiky, uvedený v čl. 8 odst. 4 rámcové směrnice, prosazovat zájmy občanů?
- d) zohlednit s ohledem na ustanovení čl. 16 odst. 3 rámcové směrnice a čl. 8 odst. 2 a 4 přístupové směrnice při odpovědi na otázku, zda se jedná o vhodné cenové opatření, okolnost, že opatření bylo uloženo ve vztahu k trhu, na kterém regulované podniky disponují významnou tržní silou, avšak toto opatření ve zvolené formě (metodika PURE BULRIC) slouží k prosazování jednoho z cílů rámcové směrnice – zájmům koncových uživatelů – na jiném trhu, který pro účely regulace nepřichází v úvahu?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice) (Úř. věst. L 108, s. 33; Zvl. vyd. 13/29, s. 349).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/19/ES ze dne 7. března 2002 o přístupu k sítím elektronických komunikací a přiřazeným zařízením a o jejich vzájemném propojení (přístupová směrnice) (Úř. věst. L 108, s. 7; Zvl. vyd. 13/29, s. 323).

⁽³⁾ Úř. věst. L 124, a. 67.

Kasační opravný prostředek podaný dne 27. ledna 2015 společností Simba Toys GmbH & Co. KG proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 25. listopadu 2014 ve věci T-450/09, Simba Toys GmbH & Co. KG v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc C-30/15 P)

(2015/C 138/41)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Simba Toys GmbH & Co. KG (zástupce: O. Ruhl, advokát)

Další účastníci řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) a Seven Towns Limited

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek *Simba Toys v. OHIM – Seven Towns* vydaný dne 25. listopadu 2014 ve věci T-450/09,
- zrušil rozhodnutí vydané druhým odvolacím senátem Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) dne 1. září 2009 (věc 1526/2008-2),
- uložil OHIM a společnosti *Seven Towns Limited* náhradu nákladů vynaložených v řízení o kasačním opravném prostředku před Soudním dvorem, jakož i v řízení v prvním stupni před Tribunálem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka uplatňuje šest důvodů kasačního opravného prostředku: první důvod kasačního opravného prostředku je založen na porušení čl. 7 odst. 1 písm. e) bodu ii) nařízení č. 40/94 ⁽¹⁾. Druhý důvod kasačního opravného prostředku je založen na porušení čl. 7 odst. 1 písm. e) bodu i) nařízení č. 40/94. Třetí důvod kasačního opravného prostředku je založen na porušení čl. 7 odst. 1 písm. e) bodu iii) nařízení č. 40/94. Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku je založen na porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94. Pátý důvod kasačního opravného prostředku je založen na porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94. Šestý důvod kasačního opravného prostředku je založen na porušení čl. 76 odst. 1 nařízení č. 207/2009 ⁽²⁾.

První důvod kasačního opravného prostředku se dělí na jedenáct částí: nesprávný požadavek na „přesné uvedení“; nedostatečné přihlídnutí k výrobkům, které jsou již na trhu; závěry o zveřejnění zobrazení ochranné známky založené na zkreslení skutečností a důkazů; příliš restriktivní výklad kritéria „technické funkce“; nezohlednění absence svévolných podstatných charakteristik; nesprávné úvahy související s veřejným zájmem; nesprávné právní posouzení relevantnosti neexistence alternativních tvarů; konstatování existence alternativních tvarů založené na zkreslení skutečností a důkazů; nesprávná právní kritéria týkající se příčinné souvislosti a výsledku technické funkce; nerelevantnost možnosti, aby kostky neměly viditelné linie; nesprávný závěr vztahující údajně nefunkční charakter jedné podkategorie výrobků na všechny ostatní výrobky, pro něž je ochranná známka zapsaná.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku má jednu část: nerespektování skutečnosti, že základní prvky jsou funkční.

Třetí důvod kasačního opravného prostředku má jednu část: nerespektování skutečnosti, že základní prvky dávají výrobku podstatnou hodnotu.

Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku se dělí na jedenáct částí: nesprávné právní posouzení důkazního břemene; chybná analýza jednotlivých prvků sporné ochranné známky; nerespektování technické povahy jednotlivých prvků; chybný odkaz pouze na normy dotčeného odvětví; chybné kritérium „samovolnosti“; nesprávný závěr vztahující údajnou rozlišovací způsobilost jedné podkategorie výrobků na všechny ostatní výrobky, pro něž je ochranná známka zapsaná; nesprávné použití kritéria „nejpravděpodobnějšího tvaru“; odmítnutí magické kostky jakožto nejpravděpodobnějšího tvaru založené na zkreslení skutečností a důkazů; nesprávné posouzení rozlišovací způsobilosti pouze z pohledu spotřebitele; chybné nezohlednění specifických výrobků, které se skutečně nacházejí na trhu; nesprávná právní kritéria pro posouzení relevance výrobků, které se již nacházejí na trhu.

Pátý důvod kasačního opravného prostředku se dělí na osm částí: nesprávný požadavek „jasnosti“; nesprávný požadavek „samovolnosti“; nesprávný výklad kritéria „dostatečně přímé a konkrétní spojitosti“; chybná analýza popisného charakteru pouze s ohledem na obecné formulování výrobků; nesprávná definice relevantní veřejnosti; nesprávné posouzení známosti u veřejnosti; nepřihlídnutí k budoucímu vývoji; nesprávné posouzení obecného zájmu při chybném odkazu na alternativní tvary.

Šestý důvod kasačního opravného prostředku má jednu část: chybná skutková zjištění nepodložená důkazy.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 11, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Commissione Tributaria Provinciale di Cagliari (Itálie) dne 29. ledna 2015 – Giacomo Bolasco di Gianni Bolasco S.a.s. v. Comune di Monastir, Equitalia Centro SpA

(Věc C-37/15)

(2015/C 138/42)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Commissione Tributaria Provinciale di Cagliari

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Giacomo Bolasco di Gianni Bolasco S.a.s.

Žalované: Comune di Monastir, Equitalia Centro SpA

Předběžná otázka

Brání právo Společenství právní úpravě obsažené v článku 188 legislativního nařízení č. 152/2006 a v nařízení ministerstva životního prostředí ze dne 17. [prosince] 2009, podle které se nabytí účinnosti právních předpisů provádějících směrnici 2008/98/ES ⁽¹⁾ do vnitrostátního práva odkládá do přijetí ministerského nařízení, které upraví technické podmínky a lhůty nabytí účinnosti výše uvedených prováděcích předpisů?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 98/2008 ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic (Úř. věst. L 312 ze dne 22.11.2008, s. 3).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court of Ireland (Irsko) dne 2. února 2015 – Gerard Dowling, Pdraig McManus, Piotr Skoczylas, Scotchstone Capital Fund Limited v. Minister for Finance

(Věc C-41/15)

(2015/C 138/43)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court of Ireland

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: Gerard Dowling, Pdraig McManus, Piotr Skoczylas, Scotchstone Capital Fund Limited

Odpůrce: Minister for Finance

Předběžné otázky

- 1) Brání směrnice 77/91⁽¹⁾ za všech okolností, včetně okolností projednávané věci, vydání soudního příkazu podle článku 9 zákona o úvěrových institucích (stabilizace) z roku 2010 [Credit Institutions (Stabilisation) Act 2010] na základě závěru ministra ohledně nutnosti vydání takového příkazu, je-li jeho důsledkem zvýšení základního kapitálu společnosti bez souhlasu valné hromady, rozdělení nových akcií bez jejich přednostního nabídnutí stávajícím akcionářům a bez souhlasu valné hromady, snížení jmenovité hodnoty akcií společnosti bez souhlasu valné hromady společníků a za tímto účelem, rovněž bez souhlasu valné hromady, změna společenské smlouvy a stanov společnosti?
- 2) Vydal High Court soudní příkaz podle článku 9 zákona o úvěrových institucích (stabilizace) z roku 2010 vůči společnostem Irish Life and Permanent Group Holdings plc a Irish Life and Permanent plc v rozporu s unijním právem?

⁽¹⁾ Druhá směrnice Rady 77/91/EHS ze dne 13. prosince 1976 o koordinaci ochranných opatření, která jsou na ochranu zájmů společníků a třetích osob vyžadována v členských státech od společností ve smyslu čl. 58 druhého pododstavce Smlouvy při zakládání akciových společností a při udržování a změně jejich základního kapitálu, za účelem dosažení rovnocennosti těchto opatření (Úř. věst. L 26, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 8).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour d'appel de Bruxelles (Belgie) dne 6. února 2015 – État belge – SPF Finances v. ING International SA, právní nástupkyně ING Dynamic SA

(Věc C-48/15)

(2015/C 138/44)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour d'appel de Bruxelles

Účastníci původního řízení

Žalobce: État belge – SPF Finances

Žalovaná: ING International SA, právní nástupkyně ING Dynamic SA

Předběžné otázky

- 1) Musí být směrnice Rady 69/335/EHS ze dne 17. července 1969 o nepřímých daních z kapitálových vkladů⁽¹⁾ a zejména její články 2, 4, 10 a 11 ve vzájemném spojení vykládány v tom smyslu, že brání takovým ustanovením vnitrostátního práva, jako jsou články 161 a 162 belgického zákoníku o dědické dani, které byly změněny programovým zákonem ze dne 22. prosince 2003 a které se týkají daně uložené subjektům kolektivního investování, v rozsahu, v němž je uvedena daň vybírána ročně od subjektů kolektivního investování, které byly založeny ve formě kapitálové společnosti v jiném členském státě a obchodují se svými podíly v Belgii, a to z celkové částky jejich podílů upsaných v Belgii snížené o částku zpětného odkupu nebo náhrady takových úpisů, takže částky vybrané v Belgii takovými subjekty kolektivního investování podléhají uvedené dani, dokud je mají uvedené subjekty k dispozici?
- 2) Musí být články 49 až 55 a 56 až [60] Smlouvy o ES, případně ve vzájemném spojení s článkem 10 a čl. 293 druhou odrážkou Smlouvy o ES, vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby členský stát jednostranně měnil hraničního určovatele takové daně, jakou stanoví článek 161 a násl. belgického zákoníku o dědické dani, s cílem osobního hraničního určovatele, který je založen na bydlišti daňového poplatníka a zakotven v mezinárodním daňovém právu, nahradit údajným skutečným hraničním určovatelem, který není zakotven v mezinárodním daňovém právu, a to s ohledem na skutečnost, že za účelem upevnění své daňové svrchovanosti členský stát přijme takovou zvláštní sankci, jako je sankce stanovená v čl. 162 třetím pododstavci belgického zákoníku o dědické dani, pouze ve vztahu k zahraničním subjektům?

- 3) Musí být články 49 a 56 Smlouvy o ES, případně ve vzájemném spojení s článkem 10 a čl. 293 druhou odrážkou Smlouvy o ES, vykládány v tom smyslu, že brání takovému zdanění, jako je zdanění popsané výše, které v rozsahu, v němž nijak nezohledňuje daně, kterým již v členském státě původu podléhají subjekty kolektivního investování založené v jiném členském státě, představuje dodatečné finanční zatížení, které může bránit obchodování s jejich podíly v Belgii?
- 4) Musí být směrnice Rady 85/611/EHS ze dne 20. prosince 1985 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů ⁽¹⁾, případně ve vzájemném spojení s článkem 10 a čl. 293 druhou odrážkou Smlouvy o ES, vykládána v tom smyslu, že brání takovému zdanění, jako je zdanění popsané výše, v rozsahu, v němž toto zdanění ohrožuje hlavní cíl směrnice, kterým je usnadnit obchodování s podíly subjektů kolektivního investování v Evropské unii?
- 5) Musí být články 49 a 56 Smlouvy o ES vykládány v tom smyslu, že brání administrativní zátěži způsobené výběrem takové daně, jako je daň popsaná výše, od subjektů kolektivního investování, které byly založeny v jiném členském státě a obchodují se svými podíly v Belgii?
- 6) Musí být články 49 a 56 Smlouvy o ES vykládány v tom smyslu, že brání takovému ustanovení vnitrostátního práva, jako je čl. 162 druhý pododstavec belgického zákoníku o dědické dani, v rozsahu, v němž toto ustanovení stanoví zvláštní sankci pro subjekty kolektivního investování, které byly založeny v jiném členském státě a obchodují se svými podíly v Belgii, a sice zákaz soudu investovat v budoucnu podíly v Belgii, pokud nezašlou své přiznání k 31. březnu každého roku nebo nezaplatí daň popsanou výše?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 249, s. 25.

⁽²⁾ Úř. věst. L 375, s. 3.

Kasační opravný prostředek podaný dne 27. listopadu 2014 proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 6. února 2015 ve věci T-173/11, Kurt Hesse a Lutter & Partner GmbH v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc C-50/15 P)

(2015/C 138/45)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Kurt Hesse (zástupce: M. Krogmann, advokát)

Další účastník řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Lutter & Partner GmbH, Dr. Ing. h. c. F. Porsche AG

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek navrhuje

- zrušit rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 27. listopadu 2014 (věc T-173/11),
- zamítnout rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu ze dne 11. ledna 2011 (věc R 306/2010-4) a zamítnout námitku proti přihlášce ochranné známky Společenství č. 5723 432 ze dne 16. února 2007.

Podpůrně

- vrátit spor zpět Tribunálu Evropské unie.

Krom toho účastník řízení podávající kasační opravný prostředek navrhuje

- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel) zakládá svůj kasační opravný prostředek na třech následujících důvodech:

1. Nesprávné nezohlednění faktorů podobnosti výrobků podle čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení o ochranné známce Společenství (dále jen „nařízení č. 207/2009“) ⁽¹⁾

Navrhovatel napadá názor Tribunálu, podle něhož odvolací senát správně zastával názor, že „mobilní navigační zařízení, zejména družicová navigační zařízení“ na straně jedné a výrobky, kterých se týkají namítané ochranné známky na straně druhé, jsou si navzájem podobné. Tribunál při posuzování podobnosti nezohlednil podstatné znaky, jako je druh dotčených výrobků, jejich výroba, prodej, způsoby distribuce a obchody. Při plném zohlednění a správném zvážení všech relevantních faktorů by bylo nutno dospět k závěru, že výrobky si nejsou podobné.

2. Zkreslení skutkových okolností a nesprávné použití ochrany proslulosti podle čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009

Tribunál nesprávně ponechal bez námitek názor odvolacího senátu, že ochranná známka „Carrera“ je známa značné části veřejnosti. Odvolací senát založil svůj názor zejména na jednotlivých aspektech odborného posudku. Zásadní výsledky posudku označil odvolací senát a Tribunál nesprávně za „bezcné“ a přehlížel i další podstatné faktory. Rozhodnutí Tribunálu se tak zakládá na podstatném zkreslení skutkových okolností a důkazních prostředků.

3. Nesprávný předpoklad „přenosu image“ podle čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009

Tribunál nesprávně ponechal bez námitek názor odvolacího senátu, že ohledně přihlašované ochranné známky navrhovatele „Carrera“ existuje nebezpečí „přenosu image“. Odvolací senát předpokládal, že veškeré výrobky zahrnuté v přihlašované ochranné známce by mohly být „zabudovány do motorových vozidel a mohly by v nich být využívány“. Z toho vyplývá „sociální zvyk“, na základě kterého „se shoduje“ používání přihlašovaných výrobků na jedné straně a motorových vozidel na straně druhé. Ve skutečnosti je tomu tak, že pouhá skutečnost, že přihlašované výrobky jsou zabudovávány do motorových vozidel a mohou v nich být využívány, nemůže zakládat žádný „sociální zvyk“ a nemůže vést ani k přenosu image. Potud odvolací senát a Tribunál neodůvodnily srozumitelně své rozhodnutí.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství; Úř. věst. L 78, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hof van beroep te Antwerpen (Belgie) dne 9. února 2015 – United Video Properties Inc. v. Telenet NV

(Věc C-57/15)

(2015/C 138/46)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hof van beroep te Antwerpen

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: United Video Properties Inc.

Žalovaná: Telenet NV

Předběžné otázky

- 1) Brání slovní obrat „*rozumné a přiměřené náklady řízení*“ v článku 14 směrnice o dodržování práv duševního vlastnictví⁽¹⁾ belgickým právním předpisům, které poskytují soudům možnost zohlednit přesně stanovené zvláštnosti věci, a ve vztahu k nákladům na pomoc advokáta stanoví systém různých paušálních sazeb?
- 2) Brání slovní obrat „*rozumné a přiměřené náklady řízení*“ v článku 14 směrnice o dodržování práv duševního vlastnictví judikatuře, podle které je možno nahradit náklady na technického poradce pouze v případě (smluvního nebo mimosmluvního) pochybení?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví (Úř. věst. L 157, s. 45).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Commissione Tributaria Provinciale di Catanzaro (Itálie) dne 9. února 2015 – Esse Di Emme Costruzioni Srl v. Tribunale Amministrativo Regionale della Calabria, Ministero della Giustizia, Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Věc C-59/15)

(2015/C 138/47)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Commissione Tributaria Provinciale di Catanzaro

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Esse Di Emme Costruzioni Srl

Žalovaní: Tribunale Amministrativo Regionale della Calabria, Ministero della Giustizia, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Předběžná otázka

Brání zásada stanovená v článku 47 Listiny základních práv Evropské unie, kterou v oblasti veřejných zakázek konkretizuje článek 1 směrnice Rady 89/665/EHS ze dne 21. prosince 1989⁽¹⁾, podle níž má každý, jehož práva a svobody zaručené právem Unie byly porušeny, právo na účinné prostředky nápravy před soudem, takové vnitrostátní právní úpravě, jaká je obsažena v člancích 9, 13, 14 nařízení prezidenta republiky č. 115 ze dne 30. května 2002, která se použije v projednávané věci a podle níž je podmínkou přístupu ke správním soudům v oblasti zadávání veřejných zakázek uhrazení jednotného poplatku, který je vyšší než poplatek stanovený pro přístup ke správním soudům v jiných oblastech?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 89/665/EHS ze dne 21. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce (Úř. věst. L 395, s. 33).

Kasační opravný prostředek podaný dne 11. prosince 2014 Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 11. února 2015 ve věci T-476/12, Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH v. Evropská komise

(Věc C-60/15 P)

(2015/C 138/48)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH (zástupci: S. Altenschmidt a P.-A. Schütter, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

- Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek navrhuje, aby Soudní dvůr zrušil rozsudek Tribunálu vydaný dne 11. prosince 2014 ve věci T-476/12;
- účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek krom toho navrhuje, aby Soudní dvůr vyhověl návrhovému žádání žaloby na neplatnost podané v prvním stupni řízení směřujícímu ke zrušení rozhodnutí Komise ze dne 17. ledna 2013 (GestDem 3273/2012).

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Podle účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) Tribunál nerespektoval požadavky nařízení (ES) č. 1367/2006⁽¹⁾, pokud jde o uvedení důvodů neposkytnutí svobodného přístupu k informacím o životním prostředí. Na rozdíl od toho, co stanoví čl. 6 odst. 1 nařízení (ES) č. 1367/2006, nebyly důvody odmítnutí stanovené v čl. 4 odst. 3 a čl. 4 odst. 5 nařízení č. 1049/2001⁽²⁾ vloženy striktně. Tribunál rovněž nevezal řádně v úvahu veřejný zájem na přístupu k informacím o životním prostředí, který byl uveden navrhovatelkou. Napadený rozsudek v důsledku toho není v souladu ani s Aarhuskou úmluvou o přístupu k informacím o životním prostředí, kterou Unie schválila.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ze dne 6. září 2006 o použití ustanovení Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na orgány a subjekty Společenství (Úř. věst. L 264, s. 13).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Den Haag, místo jednání 's-Hertogenbosch (Nizozemsko) dne 12. února 2015 – Mehrdad Ghezelbash v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Věc C-63/15)

(2015/C 138/49)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Den Haag, místo jednání 's-Hertogenbosch

Účastníci původního řízení

Žalobce: Mehrdad Ghezelbash

Žalovaný: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Předběžné otázky

- 1) Jaký je rozsah působnosti článku 27 nařízení č. 604/2013⁽¹⁾, popřípadě ve spojení s 19. bodem odůvodnění tohoto nařízení?

Má žadatel o azyl v situaci, jako je situace v projednávané věci, kdy je cizinec vyrozuměn o žádosti o uznání příslušnosti k vedení azylového řízení teprve poté, co bylo této žádosti vyhověno a kdy předloží důkazy, které mohou vést ve výsledku k tomu, že k posuzování žádosti o azyl není příslušný dožádaný členský stát, nýbrž dožadující členský stát, a kdy dožadující členský stát tyto podklady po jejich předložení nepřezkoumá ani nepředloží dožádanému členskému státu, podle tohoto článku právo podat (účinný) opravný prostředek proti použití kritérií pro určení příslušného státu, která jsou uvedena v kapitole III nařízení č. 604/2013?

- 2) Pro případ, že se cizinec nemůže dovolávat nesprávného použití kritérií určení příslušného státu podle nařízení č. 604/2013 nebo nařízení č. 343/2003⁽²⁾, když dožádaný členský stát vyhověl žádosti o převzetí: Je správný názor žalovaného, že výjimku z této zásady je možné učinit pouze v situacích s rodinným aspektem ve smyslu článku 7 nařízení č. 604/2013, anebo připadají v úvahu i jiné zvláštní skutečnosti a okolnosti, na jejichž základě se cizinec může dovolávat nesprávného použití kritérií pro určení příslušného členského státu?
- 3) Pokud odpověď na otázku č. 2 zní, že cizinec se může nesprávného použití kritérií pro určení příslušného členského státu dovolávat nejen s ohledem na rodinnou situaci, ale i s ohledem na jiné okolnosti: Mohou být takovými skutečnostmi a okolnostmi skutečnosti a okolnosti popsané v bodě 12 tohoto rozhodnutí?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (Úř. věst. L 180, s. 31).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 343/2003 ze dne 18. února 2003, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států (Úř. věst. L 50, s. 1; Zvl. vyd. 19/06, s. 109).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 12. února 2015 –
BP Europa SE v. Hauptzollamt Hamburg-Stadt**

(Věc C-64/15)

(2015/C 138/50)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: BP Europa SE

Žalovaný: Hauptzollamt Hamburg-Stadt

Předběžné otázky

- 1) Je třeba čl. 10 odst. 4 směrnice 2008/118/ES⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že podmínky v něm stanovené jsou splněny pouze tehdy, pokud na místo určení nedorazilo celé množství zboží přepraveného v režimu s podmíněným osvobozením od daně, nebo lze tuto právní úpravu použít s ohledem na ustanovení čl. 10 odst. 6 směrnice 2008/118/ES i na případy, v nichž na místo určení nedorazila pouze část zboží podléhajícího spotřební dani přepraveného v režimu s podmíněným osvobozením od daně?
- 2) Je třeba čl. 20 odst. 2 směrnice 2008/118/ES vykládat v tom smyslu, že přeprava zboží podléhajícího spotřební dani je v režimu s podmíněným osvobozením od daně ukončena až v okamžiku, kdy příjemce zcela vyložil náklad z dopravního prostředku, který k němu dorazil, takže ke zjištění neúplnosti zásilky během vykládky dochází ještě během přepravy?
- 3) Odporuje ustanovení čl. 10 odst. 2 ve spojení s čl. 7 odst. 2 písm. a) směrnice 2008/118/ES vnitrostátnímu ustanovení, podle něhož pravomoc členského státu určení k výběru daně (kromě výjimky stanovené pro případy uvedené v čl. 7 odst. 4 směrnice 2008/118/ES) závisí pouze na zjištění vzniku nesrovnalosti a nemožnosti zjištění místa, na němž k této nesrovnalosti došlo, nebo je k tomu ještě nutné konstatování, že zboží podléhající spotřební dani bylo opuštěním režimu s podmíněným osvobozením od daně propuštěno ke spotřebě?

- 4) Je třeba čl. 7 odst. 2 písm. a) směrnice 2008/118/ES vykládat v tom smyslu, že v případě zjištění nesrovnalosti podle čl. 10 odst. 2 směrnice 2008/118/ES je nutno mít za to, že zboží podléhající spotřební dani, které bylo přepraveno v režimu s podmíněným osvobozením od daně a jež nedorazilo na místo určení, bylo ve všech případech, kdy nelze v souladu s čl. 7 odst. 4 směrnice 2008/118/ES prokázat úplné zničení nebo nenahraditelnou ztrátu zjištěného chybějícího množství zboží, propuštěno ke spotřebě?

(¹) Směrnice Rady 2008/118/ES ze dne 16. prosince 2008 o obecné úpravě spotřebních daní a o zrušení směrnice 92/12/EHS (Úř. věst. L 9, s. 12).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Bari (Itálie) dne 12. února 2015 –
trestní řízení proti Vitovi Santorovi**

(Věc C-65/15)

(2015/C 138/51)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Tribunale di Bari

Účastník původního trestního řízení

Vito Santoro

Předběžné otázky

- 1) Musí být článek 49 a násl. SFEU a článek 56 a násl. SFEU, jak jsou vykládány zejména v rozsudku Soudního dvora Evropské unie č. 72 ze dne 16. února 2012 [spojené věci C-72/10 a C-77/10], vykládány v tom smyslu, že brání vyhlášení zadávacího řízení na udělení koncesí platných po kratší dobu, než byly koncese udělované v minulosti, když bylo uvedené zadávací řízení vyhlášeno za účelem nápravy důsledků plynoucích z nezákonného vyloučení určitého počtu subjektů z předchozích zadávacích řízení?
- 2) Musí být článek 49 a násl. SFEU a článek 56 a násl. SFEU, jak jsou vykládány zejména ve výše uvedeném rozsudku Soudního dvora Evropské unie, vykládány v tom smyslu, že brání možnosti, aby byla kratší doba platnosti koncesí udělovaných v zadávacím řízení, než byla doba platnosti koncesí udělovaných v minulosti, dostatečně odůvodněná požadavkem stejného uplynutí doby platnosti koncesí?
- 3) Musí být článek 49 a násl. SFEU a článek 56 a násl. SFEU, jak jsou vykládány zejména ve výše uvedeném rozsudku Soudního dvora Evropské unie, vykládány v tom smyslu, že brání stanovení povinnosti bezplatně postoupit užití hmotného a nehmotného majetku, který tvoří síť provozování her a sběru sázek, v případě ukončení činnosti z důvodu uplynutí doby platnosti koncese nebo z důvodu rozhodnutí o zániku nebo odnětí?

Žaloba podaná dne 12. února 2015 – Evropská komise v. Řecká republika

(Věc C-66/15)

(2015/C 138/52)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: M. Wasmeier a D. Triantafyllou)

Žalovaná: Řecká republika

Návrhová žádání žalobkyně

- Určit, že Řecká republika tím, že od dodavatele usazeného v jiném členském státě vybírala při registraci vozidla, které si od něj pronajal nebo v rámci leasingu užíval zákazník s bydlištěm nebo sídlem v Řecku, plnou částku registrační daně, aniž byla zohledněna doba platnosti leasingové smlouvy nebo smlouvy o nájmu a délka užívání daného vozidla na řeckém státním území, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 56 až 62 SFEU, týkající se volného pohybu služeb;
- uložit Řecké republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Řecká republika tím, že dodavateli usazenému v jiném členském státě ukládala při registraci vozidel, které si pronajaly nebo na základě leasingové smlouvy užívaly osoby s bydlištěm nebo sídlem v Řecku, povinnost k platbě plné částky registrační daně, aniž byla zohledněna doba platnosti smlouvy o nájmu (nebo leasingové smlouvy) a délka užívání daných vozidel na řeckém území, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 56 až 62 SFEU.

Povinnost uhrazení plné částky registrační daně je nepřiměřená a brání volnému pohybu služeb (viz judikatura Soudního dvora ve věcech *Cura Anglagen*, C-451/99, *Coevering*, C-242/05, *Ilhan*, C-42/08, a *VAV Autovermietung GmbH*, C-91/10).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
(Maďarsko) dne 16. února 2015 – Nutrivet D.O.O.E.L. v. Országos Környezetvédelmi és
Természetvédelmi Főfelügyelőség**

(Věc C-69/15)

(2015/C 138/53)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Nutrivet D.O.O.E.L.

Žalovaná: Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség (Všeobecná státní inspekce pro životní prostředí a přírodu)

Předběžné otázky

- 1) Je třeba mít za to, že se jedná o uskutečnění přepravy „způsobem, který není výslovně uveden v dokumentu podle přílohy VII“ ve smyslu čl. 2 bodu 35 písm. g) podbodu iii) nařízení č. 1013/2006/ES⁽¹⁾, pokud osoba, která přepravu zařizuje, vyplní v dokumentu podle přílohy VII téhož nařízení bloky 2 („Dovozce/příjemce“), 7 („Zařízení k využití odpadů“) a 11 („dotčené země/státy“) tak, že existují nesrovnalosti mezi informacemi uvedenými v těchto blocích, avšak tyto informace jsou jasně uvedeny v mezinárodním nákladním listu (jakož i v jiných dostupných dokumentech)?
- 2) Pokud bude odpověď na první otázku kladná, lze považovat pokutu uloženou z tohoto důvodu, jejíž výše odpovídá výši pokuty uložené za nesplnění povinnosti vyplnit dokument podle přílohy VII nařízení č. 1013/2006, za přiměřenou?
- 3) Je nezbytné, aby osoba, která vyplní dokument podle přílohy VII uvedeného nařízení, úmyslně uvedla úřad v omyl k tomu, aby bylo možné dospět k závěru, že se jedná o nedovolenou přepravu odpadů ve smyslu čl. 2 bodu 35 písm. g) podbodu iii) nařízení č. 1013/2006?

- 4) Je pro závěr, že se jedná o nedovolenou přepravu odpadů uskutečněnou „způsobem, který není výslovně uveden v dokumentu podle přílohy VII“ ve smyslu čl. 2 bodu 35 písm. g) podbodu iii) nařízení č. 1013/2006, důležité, že informace nebo údaje, které nejsou uvedeny, jsou relevantní z hlediska ochrany životního prostředí? V případě kladné odpovědi, jaké informace nebo údaje v dokumentu podle přílohy VII uvedeného nařízení musí být považovány za relevantní z hlediska ochrany životního prostředí?
- 5) Lze mít za to, že se jedná o přepravu odpadů uskutečněnou „způsobem, který není výslovně uveden v dokumentu podle přílohy VII“ ve smyslu čl. 2 bodu 35 písm. g) podbodu iii) nařízení č. 1013/2006, pokud orgán nezahájí postup podle článku 24 uvedeného nařízení, nezajistí součinnost dotčených orgánů a nerozhodne o vrácení zásilky odpadů považované za nedovolenou zásilku?
- 6) Jak je třeba vykládat a posuzovat jurisdikci uvedenou v čl. 18 odst. 1 písm. a) nařízení č. 1013/2006?
- 7) Jak je třeba vykládat ustanovení obsažené v bodě 15 přílohy I C nařízení č. 1013/2006, podle něhož k tomu, aby mohl obchodník nebo zprostředkovatel jednat jako příjemce, musí spadat pod jurisdikci země určení?

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů (Úř. věst. L 190, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Markkinaoikeus (Finsko) dne 19. února 2015 –
Viiniverla Oy v. Sosiaali- ja terveystieteiden tutkimuskeskus (Finlandia)**

(Věc C-75/15)

(2015/C 138/54)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Markkinaoikeus

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Viiniverla Oy

Žalovaná: Sosiaali- ja terveystieteiden tutkimuskeskus

Předběžné otázky

- 1) Je při posuzování, zda se jedná o připomenutí ve smyslu čl. 16 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 110/2008 (¹) ze dne 15. ledna 2008 o definici, popisu, obchodní úpravě, označování a ochraně zeměpisných označení lihovin a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1576/89, nutno vycházet z pohledu běžně informovaného a přiměřeně pozorného a obezřetného průměrného spotřebitele?
- 2) Jaký význam mají při posuzování zákazu sloužícího k ochraně zeměpisného označení „Calvados“, který se týká označení „Verlados“ pro lihovinu prodávanou pod tímto označením a vyráběnou z jablek, následující okolnosti pro výklad pojmu „připomenutí“ ve smyslu čl. 16 písm. b) nařízení č. 110/2008 a uplatnění tohoto nařízení:
  - a. první část („Verla“) označení „Verlados“ je názvem obce ve Finsku, která je finským spotřebitelům možná známa,
  - b. první část („Verla“) označení „Verlados“ odkazuje na výrobce tohoto produktu, společnost Viiniverla Oy,

- c. „Verlados“ je místní produkt vyráběný v obci Verla, jehož se ročně v průměru prodalo několik stovek litrů ve vlastní restauraci vinařství a který lze v omezeném rozsahu získat na objednávku u státní alkoholové společnosti ve smyslu zákona o alkoholu,
- d. slova „Verlados“ a „Calvados“ mají ze tří slabik shodnou pouze jednu („dos“), zároveň se však shodují jejich poslední čtyři písmena („ados“), tedy polovina písmen, z nichž jsou složena?
- 3) Pro případ, že označení „Verlados“ bude považováno za připomenutí ve smyslu čl. 16 písm. b) nařízení č. 110/2008, může být jeho používání i přesto ospravedlněno na základě některé z výše uvedených okolností nebo na základě jiné okolnosti, například toho, že přinejmenším u finského spotřebitele nemůže být vyvolán dojem, že „Verlados“ byl vyroben ve Francii?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 39, s. 16.

Kasační opravný prostředek podaný dne 19. února 2015 Soudním dvorem Evropské unie proti usnesení Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 9. ledna 2015 ve věci T-409/14, Marcuccio v. Evropská unie a Soudní dvůr Evropské unie

(Věc C-77/15 P)

(2015/C 138/55)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel): Soudní dvůr Evropské unie (zástupce: A.V. Placco, zmocněnec)

Další účastník řízení: Luigi Marcuccio

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

SDEU navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil usnesení Tribunálu Evropské unie (třetího senátu) ze dne 9. ledna 2015 ve věci T-409/14, Marcuccio v. Evropská unie a Soudní dvůr Evropské unie v rozsahu, v němž zamítlo druhý, třetí a čtvrtý bod návrhového žádání uplatněného SDEU v žalobě podané k Tribunálu na základě článku 114 jednacího řádu Tribunálu;
- vyhověl těmto bodům návrhového žádání, a v důsledku toho
  - vydal konečné rozhodnutí ve věci, odmítl žádost L. Marcuccia o náhradu škody jako nepřijatelnou z důvodu, že směřuje proti SDEU (jakožto zástupci Evropské unie);
  - podpůrně v případě, že by Soudní dvůr měl za to, že skutečnost, že uvedená žádost směřuje proti SDEU, a nikoli proti Komisi (jakožto zástupci Evropské unie), nemá vliv na přípustnost této žádosti, ale že při rozhodování o námitce vznesené SDEU před Tribunálem měl Tribunál rozhodnout o tom, že Komise měla vstoupit do řízení namísto SDEU jakožto žalovaná, vrátit věc Tribunálu k vydání rozhodnutí o žádosti L. Marcuccia o náhradu škody, v souladu s právním názorem vyjádřeným Soudním dvorem;
- uložil L. Marcucciovi náhradu nákladů řízení vynaložených SDEU v řízení v prvním stupni i v řízení o kasačním opravném prostředku.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

V rámci **prvního důvodu kasačního opravného prostředku**, týkajícího se porušení pravidel upravujících zastupování Evropské unie před jejími soudy, SDEU namítá, že jelikož neexistuje žádné výslovné ustanovení, které by se konkrétně týkalo zastupování Evropské unie před jejími soudy v řízeních o žalobách podaných na základě článku 268 SFEU, směřujících k určení mimosmluvní odpovědnosti Unie, pravidla týkající se tohoto zastupování musí být vyvozena z obecných zásad, kterými se řídí výkon soudní moci, zejména zásady řádného výkonu spravedlnosti a zásad nezávislosti a nestrannosti soudu.

SDEU dělí první důvod kasačního opravného prostředku do dvou částí, z nichž jedna se týká nerespektování zásady řádného výkonu spravedlnosti a druhá se týká nedodržení zásad nezávislosti a nestrannosti soudu. V souvislosti s první částí SDEU poukazuje na to, že závěry Tribunálu, že SDEU přísluší zastupovat Unii ve výše uvedených řízeních o žalobách na náhradu škody, zjevně vychází z judikatury plynoucí z rozsudku Werhahn Hansamühle a další v. Rada a Komise (63/72 až 69/71, EU:C:1973:121 (dále jen „rozsudek Werhahn a další“)). Řešení zaujaté v této judikatuře spočívá v tom, že pokud Společenství (nyní Unie) má odpovídat za jednání některého z jeho orgánů, zastupuje je před unijním soudem ten orgán (nebo ty orgány), jemuž je přičítáno jednání zakládající odpovědnost. SDEU však tvrdí, že toto řešení by se nemělo uplatnit v projednávané věci, neboť z různých důvodů je výsledek plynoucí z tohoto řešení ve skutečnosti v rozporu se zájmem na řádném výkonu spravedlnosti, který představuje, jak výslovně vyplývá z rozsudku Werhahn a další, *ratio legis* tohoto řešení. V této souvislosti SDEU rovněž podpůrně tvrdí, že nebyl náležitě zohledněn obsah prvního pododstavce článku 317 SFEU a čl. 53 odst. 1) nařízení č. 966/2012⁽¹⁾, podle nichž měl Tribunál přijmout zásadu, že takové škody, jejichž náhrada se požaduje v projednávané věci, by měly být připsány do oddílu rozpočtu Unie týkajícího se Komise.

V rámci druhé části prvního důvodu kasačního opravného prostředku SDEU tvrdí, s odvoláním se na rozsudek SDEU ze dne 10. července 2008, Mihalkov v. Bulharsko (Věc č. 67719/01), že při zjištění, že SDEU měl zastupovat Unii v řízení o žalobě L. Marcuccia na náhradu škody, Tribunál nezohlednil požadavky nezávislosti a objektivní nestrannosti soudu. Vzhledem k tomu, že k jednání zakládajícímu údajnou odpovědnost došlo v rámci výkonu soudních funkcí soudním kolegiem a že soudní kolegium rozhodující v projednávané věci i) náleží k těmto soudním orgánům (Tribunál), k jakému náleží soudní kolegium, jemuž bylo přičteno jednání zakládající odpovědnost a ii) tvoří nedílnou součást žalovaného v téže věci (SDEU), s nímž jsou soudci tvořící soudní kolegium profesně spjatí, výše uvedené požadavky by byly porušeny, zvláště v případech, kdy takové škody, o jejichž náhradu se žádá v projednávané věci, by měl podle tvrzení Tribunálu nést rozpočet týkající se SDEU.

SDEU dále v rámci **druhého důvodu kasačního opravného prostředku** uvádí, že jelikož napadené usnesení konkrétně nevyvrací argumenty předložené SDEU před Tribunálem, které se zakládaly na obsahu řady rozsudků Soudního dvora – včetně rozsudku Groupe Gascogne v. Komise (C-58/12 P, EU:C:2013:770), Gascogne Sack v. Komise (C-40/12 P, EU:C:2013:768) a Kendrion v. Komise (C-50/12 P, EU:C:2013:771) – je stíženo vadou spočívající v porušení povinnosti uvést odůvodnění.

⁽¹⁾ Nařízení (EU, EURATOM) č. 966/2012 Evropského parlamentu a Rady ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a o zrušení nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. 2012 L 298, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Symvoulío tis Epikrateias (Řecko) dne 20. února 2015 – Kapnoviomichania Karelia AE v. Ypourgos Oikonomikon (ministerstvo financí)

(Věc C-81/15)

(2015/C 138/56)

Jednací jazyk: řečtina

Předkládající soud

Symvoulío tis Epikrateias

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Kapnoviomichania Karelia AE

Žalovaný: Ypourgos Oikonomikon (ministerstvo financí)

Předběžná otázka

Je třeba směrnici 92/12/EHS⁽¹⁾, vykládanou s ohledem na obecné zásady unijního práva, zejména zásady účinnosti, právní jistoty a proporcionality, chápat v tom smyslu, že brání tomu, aby bylo v takovém případě, jako je projednávaný případ, použito právní ustanovení členského státu, jako je článek 108 celního kodexu, podle kterého může být za společně a nerozdílně odpovědného za zaplacení správních sankcí v návaznosti na pašování prohlášen oprávněný skladovatel výrobků přepravovaných z jeho skladu s daňovým dozorem v režimu s podmíněným osvobozením od daně a které byly z výše uvedeného režimu neoprávněně vyňaty v důsledku pašování – bez ohledu na to, zda byl v době protiprávního jednání oprávněný skladovatel v souladu s právními předpisy soukromého práva vlastníkem zboží, jakož i bez ohledu na to, zda mezi pachateli, kteří se podíleli na výše uvedeném pašování a oprávněným skladovatelem existoval smluvní vztah, ze kterého lze vyvodit, že pachatelé jednali jako jeho zmocněnci?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 92/12/EHS ze dne 25. února 1992 o obecné úpravě, držení, pohybu a sledování výrobků podléhajících spotřební dani (Úř. věst. L 76, s. 1).

Kasační opravný prostředek podaný dne 24. února 2015 společností H & R ChemPharm GmbH proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 12. prosince 2014 ve věci T-551/08, H & R ChemPharm GmbH v. Evropská komise

(Věc C-95/15 P)

(2015/C 138/57)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): H & R ChemPharm GmbH (zástupci: M. Klusmann a S. Thomas, Rechtsanwälte)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Navrhovatelka navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušit rozsudek Tribunálu (třetího senátu) ze dne 12. prosince 2014 ve věci T-551/08 v celém rozsahu v části, ve které se týká žalobkyně;
- podpůrně, přiměřeně snížit pokutu ve výši 22 milionů eur, která byla žalobkyni uložena v článku 2 napadeného rozhodnutí;
- dále podpůrně, vrátil věc Tribunálu Evropské unie k novému rozhodnutí;
- zrušil náklady ve výši 10 000 eur, které byly uloženy na základě čl. 90 písm. a) jednacího řádu Tribunálu;
- uložil žalovaná náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Kasační opravný prostředek směřuje proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) ze dne 12. prosince 2014 (č. 651533) ve věci T-551/08, H&R ChemPharm GmbH v. Komise, kterým Tribunál zamítl návrh na zrušení rozhodnutí Komise C (2008) 5476 final ze dne 1. října 2008 (věc COMP/39.181 – Švíčkové vosky) v rozsahu, v němž se týká žalobkyně.

Navrhovatelka (a žalobkyně v prvním stupni) opírá svůj kasační opravný prostředek o následující důvody:

1. Prvním důvodem kasačního opravného prostředku navrhovatelka vytýká mimo jiné porušení článku 81 ES [101 SFEU] z důvodu rozporuplného a nedostatečného odůvodnění rozsudku v souvislosti se strukturou a odpovědností podniku navrhovatelky, kterým Tribunál odůvodnil porušení článku 81 ES navrhovatelkou. Zásadní rozpor spočívá v tom, že Tribunál navrhovatelku a podnik Tudapetrol, který s ní není spojen, považoval pro účely přičitatelnosti protiprávního jednání za jeden celek, v rámci uložení pokuty ale vycházel ze dvou oddělených podniků. Vzhledem k tomu, že z odůvodnění rozsudku nevyplývá, zda mezi navrhovatelkou a Tudapetrol existuje jediný podnik, nebo zda se jedná o dva podniky, navrhovatelka současně tvrdí, že došlo k porušení povinnosti uvést odůvodnění (článek 296 SFEU) a jejího práva na obhajobu, jenž je zaručeno jako základní právo.
2. Druhým důvodem kasačního opravného prostředku navrhovatelka vytýká právně nesprávné přičtení jednání jednoho zaměstnance, který souběžně pracoval u několika různých právně samostatných podniků. Navrhovatelka napadá skutečnost, že je jí přičítáno jednání tohoto pracovníka, aniž by Tribunál učinil skutková zjištění v souvislosti s tím, zda tento zaměstnanec učinil jednání, která jsou předmětem sporu, i v konečném důsledku pro navrhovatelku. Právní stanovisko Tribunálu je v rozporu s článkem 81 ES. Tribunál současně porušil právo na spravedlivé řízení, protože navrhovatelkou navrhovaný důkaz týkající se skutečných úkolů tohoto zaměstnance odmítl s právně nepřijatelným odůvodněním (porušení článku 6 EÚLP).
3. Třetím důvodem kasačního opravného prostředku navrhovatelka uplatňuje nesprávný a pro rozhodnutí relevantní výklad čl. 23 odst. 3 nařízení č. 1/2003 ⁽¹⁾ v souvislosti s obratem, ze kterého vycházela pokuta. Tento spočívá v tom, že Tribunál akceptoval ve výpočtu pokuty zahrnutí obrátů třetího podniku, přestože se tento podnik protiprávního jednání nesporně neúčastnil a s navrhovatelkou netvoří hospodářskou entitu. V rozsudku rovněž chybí jakékoli právní odůvodnění, na základě čeho bylo při stanovení pokuty i přes neexistenci hospodářské entity provedeno připočtení obrátů třetích subjektů. Argumentace Tribunálu je proto v rozporu nejen s čl. 23 odst. 3 nařízení č. 1/2003, nýbrž i v rozporu s požadavky judikatury kladenými na řádné odůvodnění (článek 296 SFEU).
4. Čtvrtým důvodem kasačního opravného prostředku je nejprve vytýkáno, že Tribunál při stanovení pokuty zohlednil obraty společností, které byly získány až na konci období, k němuž se váže údajné protiprávní jednání, a tyto obraty extrapoloval celé vytýkané období účasti na protiprávním jednání. Toto je v rozporu s postupem Tribunálu v souběžném rozsudku ve věci *Esso* ⁽²⁾. V rozsudku *Esso* Tribunál ve stejné věci v souvislosti se stejným bodem rozhodl, že příslušný postup Komise vede k umělému zvýšení obratu, který je základem pro vyměření pokuty. Toto nerovné zacházení představuje porušení čl. 23 odst. 3 nařízení č. 1/2003. Vzhledem k tomu, že Tribunál k těmto námitkám navrhovatelky nezaujal žádné stanovisko, jedná se rovněž o nedostatečné odůvodnění napadeného rozsudku (článek 296 SFEU). Navrhovatelka rovněž vytýká chyby Tribunálu při výpočtu obratu, které vedou ke dvojímu zohlednění obrátů, které je v rozporu s čl. 23 odst. 3 nařízení č. 1/2003.
5. Pátým důvodem kasačního opravného prostředku navrhovatelka uplatňuje několik právních pochybení při stanovení pokuty, mezi nimi zejména nepřiměřenost pokuty, která byla uložena navrhovatelce, ve srovnání s ostatními podniky, které se podílely na údajných protiprávních jednáních (porušení čl. 23 odst. 3 nařízení č. 1/2003). Navrhovatelka vytýká, že Tribunál nezohlednil rozdíly ve stupni závažnosti podílu na protiprávním jednání navrhovatelky ve srovnání s ostatními zúčastněnými podniky, jakož i disproporcionální zohlednění velikosti podniku.
6. Šestáým důvodem kasačního opravného prostředku navrhovatelka napadá nesprávné právní posouzení při stanovení nákladů Tribunálem v souvislosti s uložením blíže nepodložených, údajně dodatečných a navrhovatelkou způsobených nákladů Tribunálu (porušení čl. 90 písm. a) jednacího řádu Tribunálu, jakož i článku 296 SFEU a článku 6 EÚLP). Takovéto náklady neexistují, a navrhovatelka rovněž nebyla před vydáním rozhodnutí o nákladech vyslechnuta.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205).

⁽²⁾ T-540/08, EU:T:2014:630.

Kasační opravný prostředek podaný dne 27. února 2015 společnostmi Pilkington Group Ltd, Pilkington Automotive Ltd, Pilkington Automotive Deutschland GmbH, Pilkington Holding GmbH, Pilkington Italia SpA proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 17. prosince 2014 ve věci T-72/09, Pilkington Group Limited a další v. Komise

(Věc C-101/15 P)

(2015/C 138/58)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelky): Pilkington Group Ltd, Pilkington Automotive Ltd, Pilkington Automotive Deutschland GmbH, Pilkington Holding GmbH, Pilkington Italia SpA (zástupci: S. Wisking a K. Fountoukakos-Kyriakakos, solicitors)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnic řízení podávajících kasační opravný prostředek

Navrhovatelky navrhují, aby Soudní dvůr:

- částečně zrušil rozsudek ve věci T-72/09 v rozsahu, v němž zamítá žalobu směřující proti čl. 2 písm. c) rozhodnutí;
- snížil pokutu uloženou účastnicím řízení podávajícím kasační opravný prostředek v čl. 2 písm. c) rozhodnutí;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených navrhovatelkami v rámci tohoto řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelky tvrdí, že napadený rozsudek musí být zrušen z následujících důvodů:

Zaprvé se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení při výkladu bodu 13 pokynů Komise pro výpočet pokut z roku 2006 ⁽¹⁾, neboť měl za to, že Komise mohla v rámci určení relevantní hodnoty tržeb zohlednit tržby na základě smluv předcházejících době trvání protiprávního jednání, které během tohoto období nebyly nově sjednány. Vzhledem k tomu, že se na tyto tržby nemohlo vztahovat protiprávní jednání, byly z právního hlediska nesprávně zohledněny při stanovování základní výše pokuty.

Zadruhé se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení při výkladu čl. 23 odst. 2 nařízení (ES) č. 1/2003 ⁽²⁾ když měl za to, že konečná výše pokuty nepřesáhla maximální stanovenou výší 10 %. Vhodným směnným kursem pro výpočet maximální stanovené výše 10 % není průměrný směnný kurs ECB použitelný na účetní období předcházející roku, kdy bylo přijato napadené rozhodnutí, ale směnný kurs ECB použitelný v den přijetí tohoto rozhodnutí.

Zatřetí se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení nesprávným použitím pravidel týkajících se rovného zacházení a proporcionality a tím, že nevyužil své pravomoci soudního přezkumu v plné jurisdikci s takovou intenzitou, jakou vyžaduje judikatura Soudního dvora.

⁽¹⁾ Pokyny pro výpočet pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení č. 1/2003 (Úř. věst. C 210, s. 2).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (nyní články 101 a 102 SFEU) (Úř. věst. L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205).

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. března 2015 – Vestel Iberia a Makro autosevicio mayorista v. Komise
(Věci T-249/12 a T-269/12) ⁽¹⁾

„Žaloba na neplatnost — Celní unie — Dodatečné zaúčtování a prominutí dovozního cla — Barevné televizní přijímače pocházející z Turecka — Žádost o prominutí cla podaná dvěma dovozci — Odkázání vnitrostátních orgánů Komise na rozhodnutí týkající se jiného dovozce — Článek 871 odst. 2 a 6 a čl. 905 odst. 2 a 6 nařízení (EHS) č. 2454/93 — Neexistence bezprostředního dotčení — Nepřípustnost“

(2015/C 138/59)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Vestel Iberia, SL (Madrid, Španělsko) (věc T-249/12) a Makro autosevicio mayorista SA (Madrid) (věc T-269/12) (zástupci: P. De Baere a P. Muñiz, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: R. Lyal a L. Keppenne, zmocněnci)

Vedlejší účastník podporující žalobkyně: Španělské království (zástupce: A. Rubio González, abogado del Estado)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise C (2010) 22 final ze dne 18. ledna 2010, jímž bylo konstatováno, že v konkrétním případě dodatečné zaúčtování dovozního cla je odůvodněné a že prominutí tohoto cla není odůvodněné.

Výrok rozsudku

- 1) Věci T-249/12 a T-269/12 se pro účely tohoto rozsudku spojují.
- 2) Žaloby se odmítají jako nepřijatelné.
- 3) Společnostem Vestel Iberia, SL a Makro autoservicio mayorista SA se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 4) Španělské království ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 235, 4.8.2012.

Rozsudek Tribunálu ze dne 9. března 2015 – ultra air v. OHIM – Donaldson Filtration Deutschland
(ultra.air ultrafilter)

(Věc T-377/13) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Společenství — Řízení o prohlášení neplatnosti — Slovní ochranná známka Společenství ultra.air ultrafilter — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009 — Článek 52 odst. 1 písm. a) nařízení č. 207/2009“

(2015/C 138/60)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: ultra air GmbH (Hilden, Německo) (zástupce: C. König, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: G. Schneider, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Donaldson Filtration Deutschland GmbH (Haan, Německo) (zástupci: N. Siebertz, M. Teworte-Vey a A. Renvert, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 6. května 2013 (věc R 1100/2011-4), týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Donaldson Filtration Deutschland GmbH a ultra air GmbH

Výrok

1. Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 6. května 2013 (věc R 1100/2011-4) se zrušuje v části, v níž se týká ovládnání s časovačem.
2. Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.
3. Ultra air GmbH ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené OHIM a společností Donaldson Filtration Deutschland GmbH.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 260, 7.9.2013.

Rozsudek Tribunálu ze dne 6. března 2015 – Braun Melsungen v. OHIM (SafeSet)

(Věc T-513/13) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Společenství — Přihláška slovní ochranné známky Společenství SafeSet — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009 — Povinnost uvést odůvodnění — Článek 75 první věta nařízení č. 207/2009 — Zkoumání skutečností z moci úřední — Článek 76 odstavec 1 nařízení č. 207/2009“

(2015/C 138/61)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: B. Braun Melsungen (Melsungen, Německo) (zástupce: M.-C. Seiler, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: G. Schneider, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 27. června 2013 (věc R 1598/2012-1) týkajícímu se přihlášky slovního označení SafeSet jako ochranné známky Společenství.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti B. Braun Melsungen AG se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 336, 16.11.2013.

Rozsudek Tribunálu ze dne 6. března 2015 – Novomatic v. OHIM – Berentzen Mally Marketing plus Services (BLACK JACK TM)

(Věc T-257/14) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství BLACK JACK TM — Starší slovní ochranná známka Společenství a starší obrazová ochranná známka Společenství BLACK TRACK — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“

(2015/C 138/62)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Novomatic AG (Gumpoldskirchen, Rakousko) (zástupce: W. Mosing, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: původně A. Pohlmann, poté S. Hanne, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM: Berentzen Mally Marketing plus Services GmbH (Meerbusch, Německo)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 18. února 2014 (věc R 329/2012-4), týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Berentzen Mally Marketing plus Services GmbH a společností Novomatic AG

Výrok

1. Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) OHIM ze dne 18. února 2014 (věc R 329/2012-4) se zrušuje.
2. OHIM se ukládá náhrada nákladů řízení, včetně nákladů řízení před odvolacím senátem.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 194, 24.6.2014.

Usnesení Tribunálu ze dne 26. února 2015 – Lavazza v. OHIM – Commercialunione prima (LAVAZZA A MODO MIO)

(Věc T-392/12) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Společenství — Námitky — Zpětvzetí námitek — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“

(2015/C 138/63)

Jednací jazyk: itaština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Luigi Lavazza SpA (Turín, Itálie) (zástupci: A. Vanzetti, M. Ricolfi, G. Sironi a C. Mezzetti, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: původně F. Mattina, poté F. Mattina a N. Bambara a nakonec N. Bambara a P. Bullock, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Commercialunione Prima Srl (Bresso, Itálie) (zástupci: G. Celona a B. Dosi, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 26. června 2012 (věc R 124/2011-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Commercialunione Prima Srl a společností Luigi Lavazza SpA.

Výrok

1. O žalobě již není třeba rozhodnout.
2. Žalobkyně a vedlejší účastnice ponесou vlastní náklady řízení a každá z nich nahradí jednu polovinu nákladů řízení vzniklých žalovanému.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 331, 27.10.2012.

Usnesení Tribunálu ze dne 3. března 2015 – Gemeente Nijmegen v. Komise

(Věc T-251/13) ⁽¹⁾

„Žaloba na neplatnost — Státní podpory — Podpora poskytnutá nizozemskou obcí profesionálnímu fotbalovému klubu — Rozhodnutí zahájit formální vyšetřovací řízení podle článku 108 odstavce 2 SFEU — Opatření podpory plně provedené v době vydání rozhodnutí — Přípustnost — Napadnutelný akt“

(2015/C 138/64)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Gemeente Nijmegen (Nizozemsko) (zástupci: H. Janssen a S. van der Heul, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: S. Noë a B. Stromsky, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na částečné zrušení rozhodnutí Komise C (2013) 1152 final ze dne 6. března 2013, týkajícího se podpor poskytnutých nizozemským profesionálním fotbalovým klubům Vitesse, NEC, Willem II, MVV, PSV a FC Den Bosch mezi léty 2008 a 2011 [Státní podpora SA.33584 (2013/C) (dříve 2011/NN) – Nizozemsko] (Úř. věst. EU C 116, s. 19).

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřipustná.
- 2) Gemeente Nijmegen se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 189, 29.6.2013.

Usnesení Tribunálu ze dne 26. února 2015 – Métropole Gestion v. OHIM – Metropol (METROPOL)

(Věc T-431/13) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Společenství — Slovní ochranná známka METROPOL — Návrh na prohlášení neplatnosti — Nepodání žádosti o obnovu zápisu ochranné známky — Výmaz ochranné známky po uplynutí doby platnosti zápisu — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“

(2015/C 138/65)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Métropole Gestion (Paříž, Francie) (zástupce: M.-A. Roux Steinkühler, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: A. Folliard-Monguiral, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM: Metropol Investment Financial Company Ltd (Moskva, Rusko)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 4. června 2013 (věci R 723/2012-2 a R 845/2012-2) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Métropole Gestion a společností Metropol Investment Financial Company Ltd.

Výrok

1. O žalobě již není třeba rozhodnout.
2. Métropole Gestion a Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 344, 23.11.2013.

Usnesení Tribunálu ze dne 24. února 2015 – G-Star Raw v. OHIM – PepsiCo (PEPSI RAW)

(Věc T-473/13) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Zpětvezetí přihlášky sporné ochranné známky — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“

(2015/C 138/66)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: G-Star Raw CV (Amsterdam, Nizozemsko) (zástupci: J. van Manen, M. van de Braak a L. Fresco, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: A. Folliard-Monguiral, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: PepsiCo, Inc. (New York, New York, Spojené státy) (zástupci: V. von Bomhard a T. Heitmann, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 25. června 2013 (věc R 1586/2012-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi G-Star Raw CV a PepsiCo, Inc.

Výrok

1. O žalobě již není třeba rozhodnout.
2. Žalobkyně a vedlejší účastnice řízení ponесou vlastní náklady řízení a každá nahradí polovinu nákladů řízení vynaložených žalovaným.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 344, 23.11.2013.

Usnesení Tribunálu ze dne 5. března 2015 – Intesa Sanpaolo v. OHIM (NEXTCARD)**(Věc T-233/14) ⁽¹⁾****„Ochranná známka Společenství — Přihláška slovní ochranné známky Společenství NEXTCARD — Částečné zamítnutí zápisu průzkumovým referentem — Povinnost uvést odůvodnění — Žaloba zjevně postrádající jakékoli právní opodstatnění“**

(2015/C 138/67)

Jednací jazyk: italsština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Intesa Sanpaolo SpA (Turín, Itálie) (zástupci: P. Pozzi, G. Ghisletti a F. Braga, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: L. Rampini, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu OHIM ze dne 10. února 2014 (věc R 1807/2013-5) týkajícímu se přihlášky slovního označení NEXTCARD jako ochranné známky Společenství

Výrok

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Společnosti Intesa Sanpaolo SpA se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 235, 21.7.2014.

Žaloba podaná dne 23. prosince 2014 – Søndagsavisen v. Komise**(Věc T-833/14)**

(2015/C 138/68)

Jednací jazyk: dánština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Søndagsavisen A/S (Søborg, Dánsko) (zástupce: M. Honoré, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 9. července 2014 nevznést námitky k osvobození určitých reklamních materiálů od daně (SA.35683),
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Podle žalobkyně, která je konkurentem příjemce podpory, měla Komise shledat, že jsou dány pochybnosti o tom, zda se v případě osvobození od daně z neadresných reklamních materiálů a předplacených periodik distribuovaných do domácností jedná o podporu.

Podle žalobkyně tedy měla Komise rozhodnout, že zahájí formální vyšetřovací řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU a čl. 4 odst. 4 nařízení č. 659/1999 ⁽¹⁾. Jelikož tak Komise neučinila, porušila tím procesní práva žalobkyně podle čl. 108 odst. 2 SFEU.

Na podporu svého tvrzení, že byly dány důvodné pochybnosti, předkládá žalobkyně následující argumenty:

- Komisi trvalo vyřízení věci mimořádně dlouho, což samo o sobě svědčí o tom, že byla dána důvodná pochybnost – zejména proto, že se jednalo o oznámený režim podpor podle čl. 108 odst. 3 SFEU;
- rozhodnutí Komise trpí vadou spočívající v nedostatku odůvodnění v souvislosti s osvobozením od daně z neadresných reklamních materiálů a předplacených periodik distribuovaných do domácností a
- při určování, zda se v případě osvobození od daně z neadresných reklamních materiálů a předplacených periodik distribuovaných do domácností jedná o státní podporu, provedla Komise neúplné a nesprávné posouzení dánských právních předpisů o daních z reklamy.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 339).

Žaloba podaná dne 23. prosince 2014 – Forbruger-Kontakt v. Komise

(Věc T-834/14)

(2015/C 138/69)

Jednací jazyk: dánština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Forbruger-Kontakt A/S (Taastrup, Dánsko) (zástupce: M. Honoré, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 9. července 2014 o nevznesení námitek ohledně osvobození od daně pro některé reklamní materiály (SA.35683);
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody předložené žalobkyní se v zásadě shodují s žalobními důvody nebo jsou podobné žalobním důvodům předloženým ve věci T-833/14 *Søndagsavisen v. Komise*.

Žaloba podaná dne 4. února 2015 – Sharif University of Technology v. Rada

(Věc T-52/15)

(2015/C 138/70)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Sharif University of Technology (Teherán, Írán) (zástupce: M. Happold, Barrister)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil přílohu rozhodnutí Rady 2014/776/SZBP, přílohu II rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP, přílohu prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1202/2014 a přílohu IX nařízení Rady (EU) č. 267/2012, a to v rozsahu, v němž se týkají žalobkyně;
- určil, že žalobkyně má nárok na odškodnění újmy na dobrém jménu, kterou utrpěla z důvodu kroků učiněných Radou, a
- uložil Radě náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se svou žalobou domáhá zrušení přílohy rozhodnutí Rady 2014/776/SZBP⁽¹⁾, přílohy II rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP⁽²⁾, přílohy k prováděcímu nařízení Rady (EU) č. 1202/2014⁽³⁾ a přílohy IX nařízení Rady (EU) č. 267/2012⁽⁴⁾, a to v rozsahu, v němž se týkají žalobkyně.

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

První žalobní důvod vycházející z tvrzení, že Rada porušila práva žalobkyně na obhajobu a její právo na účinnou soudní ochranu.

Druhý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že se Rada dopustila zjevně nesprávných právních posouzení, pokud jde o přijetí omezujících opatření vůči žalobkyni.

Třetí žalobní důvod vycházející z tvrzení, že Rada porušila právo žalobkyně na vlastnictví a zásadu proporcionalit.

Čtvrtý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že Rada zneužila své pravomoci tím, že přijala omezující opatření vůči žalobkyni.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2014/776/SZBP ze dne 7. listopadu 2014, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 325, s. 19).

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP (Úř. věst. L 195, s. 39).

⁽³⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1202/2014 ze dne 7. listopadu 2014, kterým se provádí nařízení (EU) č. 267/2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 325, s. 3).

⁽⁴⁾ Nařízení Rady (EU) č. 267/2012 ze dne 23. března 2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (EU) č. 961/2010 (Úř. věst. L 88, s. 1).

Žaloba podaná dne 4. února 2015 – Amitié v. EACEA

(Věc T-59/15)

(2015/C 138/71)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Amitié Srl (Bologna, Itálie) (zástupce: D. Bogaert, advokát)

Žalovaná: Výkonná agentura pro vzdělávání a kulturu (EACEA)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu podanou proti agentuře EACEA za přípustnou;

- prohlásil, že rozhodnutí EACEA ze dne 26. listopadu 2014 není právně opodstatněné, a v důsledku toho nařídil okamžité zrušení všech opatření přijatých agenturou EACEA vůči žalobkyni;
- prohlásil za neplatné oznámení o dluhu č. 3241415195 ze dne 12. prosince 2014 na částku 941 310,38 eur zaslané agenturou EACEA žalobkyni;
- uložil agentuře EACEA náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou podle článků 256 SFEU a 272 SFEU se žalobkyně domáhá, aby Tribunál prohlásil, že rozhodnutí agentury EACEA ze dne 26. listopadu 2014, jež žalobkyni ukládá určitá opatření přijatá v důsledku šetření vedeného Úřadem pro boj proti podvodům (OLAF), je neopodstatněné.

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod, vycházející z tvrzení, že opatření přijatá vůči žalobkyni agenturou EACEA jsou neopodstatněná, a to z důvodů:
  - nesplnění podmínek stanovených pro uplatnění opatření: porušení ustanovení nařízení č. 2988/1995⁽¹⁾, jakož i zásady proporcionality,
  - porušení smluvních ustanovení a nesprávné použití nařízení č. 966/2012⁽²⁾ a nařízení č. 1268/2012⁽³⁾. Žádné z opatření (obsažených v rozhodnutí EACEA ze dne 26. listopadu 2014), která byla přijata vůči žalobkyni, nemá právní opodstatnění. Krom toho navrácení všech částek poskytnutých žalobkyni by představovalo zneužití práva a bezdůvodné obohacení ve prospěch EACEA.
2. Druhý žalobní důvod, vycházející z tvrzení, šetření a závěry OLAF (porušení smluvních ustanovení a použitelných nařízení), nejsou právoplatné, jelikož:
  - šetření provedené úřadem OLAF nebylo v souladu s nařízením č. 883/2013⁽⁴⁾ a s obecnými zásadami použitelnými na danou věc.
  - rozhodnutí EACEA vychází ze závěrů úřadu OLAF učiněných před jeho šetřením, nedostatek legality ovlivnilo šetření úřadu OLAF a zpráva nutně ovlivnila rozhodnutí agentury EACEA.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství (Úř. věst. L 312, s. 1; Zvl. vyd. 01/001, s. 340).

⁽²⁾ Nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 Evropského parlamentu a Rady ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a o zrušení nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 ze dne 29. října 2012 o prováděcích pravidlech k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie (Úř. věst. L 362, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. L 248, s. 1).

Žaloba podaná dne 6. února 2015 – TALANTON v. Komise**(Věc T-65/15)**

(2015/C 138/72)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Talanton Anonymi Emporiki – Symvouleftiki – Ekpaideftiki Etaireia Dianomon, Parochis Marketing kai Dioikisis Epicheiriseon (Palaio Faliro, Řecko) (zástupce: K. Damis, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- nařídil vypracování znaleckého posudku za účelem ověření závěrů obsažených ve zprávě externího auditu, kterou Komise chybně schválila a která poukazuje na „nedostatek alternativních důkazů, jež by potvrdily vykázané personální náklady“. Tato skutečnost je klíčová pro rozhodnutí v projednávané věci, neboť personální náklady představují největší část způsobilých výdajů a zahrnují i všechny nepřímé výdaje;
- určil, že výzva k úhradě č. 3241414916 ze dne 12. prosince 2014, kterou Komise požaduje po žalobkyni vrácení částky 273 535,38 eur na základě smlouvy týkající se projektu FP-7216088 POCEMON, přičemž se opírá o nedostatečnou a nesprávnou zprávu o auditu č. 11-BA135-006, představuje porušení smluvních povinností Komise a dále že výdaje vykázané na základě sporné smlouvy jsou způsobilé, takže je třeba uložit Komisi povinnost k vystavení dobropisu na částku 129 764,38 eur.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z rozhodčí doložky:

- Žalobkyně tvrdí, že z podrobného odůvodnění této žaloby je patrné, že neexistuje žádná příčinná souvislost mezi skutečnostmi, na které odkazuje zpráva o auditu, a závěry externího auditora, které Komise bezdůvodně schválila, navzdory odůvodněným námitkám (žalobkyně), jež nebyly přezkoumány. Podrobné odůvodnění vyvrací všechna tvrzení externího auditora, takže Komise by měla vyvodit nové závěry a schválit výdaje vykázané žalobkyní.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z dobré víry při plnění smlouvy a ze zákazu zneužívajícího uplatnění smluvních ustanovení.

- Zaprvé, žalobkyně tvrdí, že jí bylo upřeno zákonné právo podat námitky přímo k auditorovi určenému Komisí a vyvrátit nepodložená tvrzení autora návrhu zprávy o auditu. Jedná se o jeden z obzvláště významných aspektů vzhledem k nesrovnalostem, kterých se dopustil externí auditor, a ke skutečnosti, že jeho nestrannost ve vztahu k žalobkyni byla zpochybněna.
- Zadruhé, žalobkyně tvrdí, že návrh zprávy o auditu vypracovaný externím auditorem byl Komisí schválen, aniž byly zákonné a podrobné námitky vznesené žalobkyní, jakož i podpůrné doklady jí předložené přezkoumány a vyvráceny na základě podložených argumentů. Návrh zprávy o auditu byl převzat do zprávy o auditu č. 11-BA135-006 ze dne 22. ledna 2013 týkající se smlouvy č. FP7-216088 POCEMON, v níž se nesprávně poukazuje na nedostatek alternativních důkazů ohledně vykázaných personálních nákladů. Posouzení externího auditora je arbitrární a neodůvodněné, jelikož mnoho alternativních důkazů a místopřísežných prohlášení všech členů personálu podílejícího se na plnění daného projektu bylo předloženo jako důkazy, a tudíž relevantní rozhodnutí Komise, kterým bylo bez odůvodnění schváleno posouzení externího auditora, je chybné.

Žaloba podaná dne 12. února 2015 – Scandlines Øresund a další v. Komise**(Věc T-68/15)**

(2015/C 138/73)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Scandlines Øresund I/S (Helsingør, Dánsko), HH Ferries Helsingør ApS (Helsingør, Dánsko), HH-Ferries Helsingborg AB (Helsingborg, Švédsko) (zástupci: M. Johansson, R. Azelius a P. Remnelid, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí, a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žaloba podaná na základě článku 263 Smlouvy o fungování Evropské unie směřuje ke zrušení rozhodnutí Evropské komise ze dne 15. října 2014 na základě čl. 107 odst. 3 písm. b) Smlouvy o fungování Evropské unie (věci SA.36558 a SA.38371 – Dánsko, a SA.36662 – Švédsko, Podpora poskytnutá společnosti Øresundsbro Konsortiet).

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z nesprávného právního posouzení.

- První částí prvního žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, když dospěla k závěru, že financování zařízení Hinterland neobsahovalo státní podporu, neboť dotčená opatření nemohla narušit hospodářskou soutěž, ani ovlivnit obchod mezi členskými státy.
- Druhou částí prvního žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení ve vztahu k nepodmínečné povaze státních záruk a právně vynutitelného práva konsorcia získat státem zajištěné financování, jakož i ve vztahu k řadě státních záruk.
- Třetí a čtvrtou částí prvního žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, když učinila závěr, že Švédská zajišťovací opatření představují režim podpor a existující podporu.
- Pátou částí prvního žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, když učinila závěr, že státní záruky se omezují na financování Fixed Link.
- Šestou částí prvního žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že byl porušen čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU, neboť Komise neměla dostačující důvody k tomu, aby dotčená opatření představující podporu shledala slučitelnými s vnitřním trhem.
- V šesté části žalobkyně rovněž tvrdí, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, když neposoudila kumulativní účinek všech jednotlivých opatření přímo a nepřímou učiněných ve prospěch konsorcia.
- Sedmou částí prvního žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že došlo k nesprávnému uplatnění zásady ochrany legitimních očekávání.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti zahájit formální vyšetřovací řízení.

- Druhý žalobní důvod se dělí na devět částí, kterými žalobkyně tvrdí, že přezkum provedený Komisí byl nedostačující a neúplný, a že Komise v několika ohledech nedodržela vlastní pokyny. Tato porušení zakládají existenci souboru konsistentních důkazů, které prokazují, že Komise k datu přijetí napadeného rozhodnutí nemohla vyřešit všechny vážné obtíže určené v projednávané věci. V důsledku toho Komise nesprávně odmítla dodržet procesní práva žalobkyň plynoucí z čl. 108odst. 2 SFEU.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění.

- Třetím žalobním důvodem žalobkyně tvrdí, že se napadené rozhodnutí zakládá na nepřiměřeném odůvodnění. Žalobkyně tvrdí, že Komise neprokázala, že tvrzení a důvody uvedené v napadeném rozhodnutí byly dostatečně přesné, aby žalobkyně mohly hájit svá práva, a aby Soudní dvůr mohl vykonat soudní přezkum. Údajné nedostatky odůvodnění se týkají posouzení provedeného Komisí ve vztahu k zařízení Hinterland, ke státním zárukám, k dánským daňovým výhodám, dánským státním půjčkám a nakonec i skutečnosti, že závěry Komise týkající se slučitelnosti s vnitřním trhem a legitimní očekávání se zakládají na kruhové argumentaci.

Žaloba podaná dne 6. února 2015 – Hippler v. Komise

(Věc T-72/15)

(2015/C 138/74)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Eberhard Hippler (Dorsten, Německo) (zástupce: M. Richter, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- uložil žalované zákaz, pod hrozbou pokuty uložené Tribunálem za každý případ porušení, zpřístupnit bez souhlasu žalobce plány spojů žalobce „Bochum“, „Dortmund“, „Düsseldorf/Meerbusch“, „Duisburg“ a „Essen“, jak se stalo v níže uvedených případech

<http://dma.jrc.it/idas/lightrail/Dortmund.pdf>,

<http://dma.jrc.it/idas/lightrail/Bochum.pdf>

<http://dma.jrc.it/idas/lightrail/Essen.pdf>

<http://dma.jrc.it/idas/lightrail/Duesseldorf.pdf> jakož i

<http://dma.jrc.it/idas/lightrail/Duisburg.pdf>

- uložil žalované náhradu škody žalobci ve výši 10 100 eur;
- uložil žalované náhradu nákladů právního zastoupení před zahájením soudního řízení ve výši 2 743,43 eur;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení, včetně nákladů právního zastoupení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby uplatňuje žalobce porušení čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29/ES⁽¹⁾, jakož i porušení § 15 a § 19a autorského zákona ve spojení s § 97 odst. 2 autorského zákona⁽²⁾.

Žalobce tvrdí, že sporné plány spojů jsou chráněny autorským právem jako díla vědecké, resp. technické povahy. Žalobce neudělil žalované k žádnému okamžiku souhlas s uskutečněným užíváním, zejména mu nevyhradil žádná užívací práva. Žalovaná také nenabyla účinně žádná užívací práva od třetí osoby. Užíváním plánů je žalovaná zpřístupnila, resp. sdělila.

Dále žalobce tvrdí, že pro vyčíslení z toho vyplývající finanční újmy, která mu vznikla, je nutné použít výpočet obdobný jako v případě licencí. Na německém trhu jsou běžné a přiměřené a německými soudy jsou také jako běžné a přiměřené považovány licence ve výši 2 020 eur za plán. Tímto způsobem je částka náhrady škody vyčíslena na částku 10 100 eur.

Dále žalobce tvrdí, že žalovaná způsobila žalobci porušením jeho výlučného autorského práva nemajetkovou újmu a proto jí má být uložena náhrada nemajetkové újmy a povinnost zdržet se sporného užívání.

Nakonec žalobce tvrdí, že oprávněně pověřil advokáta, aby žalované zaslal výstrahu a tudíž je žalovaná povinná nahradit jí z tohoto důvodu vynaložené nezbytné náklady právního zastoupení ve výši 2 743,43 eur.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (Úř. věst. L 167, s. 10, 22.6.2001, Zvl. vyd. 17/01, s. 230).

⁽²⁾ Autorský zákon ze dne 9. září 1965 (BGBl. I, s. 1273), naposledy pozměněný článkem 1 zákona ze dne 5. prosince 2014 (BGBl. I, s. 1974).

Žaloba podaná dne 20. února 2015 – Aston Martin Lagonda v. OHIM (Zobrazení masky chladiče na přední části motorového vozidla)

(Věc T-86/15)

(2015/C 138/75)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Aston Martin Lagonda Ltd (Gaydon, Spojené království) (zástupce: D. Farnsworth, Solicitor)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

Údaje týkající se řízení před OHIM

Sporná ochranná známka: slovní ochranná známka Společenství obsahující výraz „jiný“ a zobrazující masku chladiče na přední části motorového vozidla – přihláška č. 12 218 418

Napadené rozhodnutí: rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 18. prosince 2014 ve věci R 1795/2014-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil v části, v níž potvrzuje závěr průzkumového referenta o tom, že přihlašované ochranné známce v souvislosti s dotčenými výrobky a službami na první pohled chybí rozlišovací způsobilost,
- umožnil zveřejnění přihlášky ochranné známky Společenství č. 12 218 418,
- uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

— Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 20. dubna 2015 – Aston Martin Lagonda v. OHIM (Zobrazení masky chladiče na přední části motorového vozidla)**(Věc T-87/15)**

(2015/C 138/76)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Aston Martin Lagonda Ltd (Gaydon, Spojené království) (zástupce: D. Farnsworth, Solicitor)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

Údaje týkající se řízení před OHIM

Sporná ochranná známka: slovní ochranná známka Společenství obsahující výraz „jiný“ a zobrazující masku chladiče na přední části motorového vozidla – přihláška č. 11 867 215

Napadené rozhodnutí: rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 11. prosince 2014 ve věci R 1797/2014-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil v části, v níž potvrzuje závěr průzkumového referenta o tom, že přihlašované ochranné známce v souvislosti s dotčenými výrobky a službami na první pohled chybí rozlišovací způsobilost,
- umožnil zveřejnění přihlášky ochranné známky Společenství č. 11 867 215,
- uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

— Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009

Žaloba podaná dne 20. února 2015 – Aston Martin Lagonda v. OHIM (Zobrazení masky chladiče)**(Věc T-88/15)**

(2015/C 138/77)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Aston Martin Lagonda Ltd (Gaydon, Spojené království) (zástupce: D. Farnsworth, Solicitor)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

Údaje týkající se řízení před OHIM

Sporná ochranná známka: ochranná známka Společenství obsahující výraz „jiný“ a zobrazující masku chladiče – přihláška č. 11 867 173

Napadené rozhodnutí: rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 22. prosince 2014 ve věci R 1798/2014-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil v části, v níž potvrzuje závěr průzkumového referenta o tom, že přihlašované ochranné známce v souvislosti s dotčenými výrobky a službami na první pohled chybí rozlišovací způsobilost,
- umožnil zveřejnění přihlášky ochranné známky Společenství č. 11 867 173,
- uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 25. února 2015 – Tubes Radiatori v. OHIM – Antrax It (Radiátory na topení)

(Věc T-98/15)

(2015/C 138/78)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Tubes Radiatori Srl (Resana, Itálie) (zástupci: S. Verea, K. Muraro, M. Balestrieri, P. Menapace, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

Další účastnice v řízení před odvolacím senátem: Antrax It Srl (Resana, Itálie)

Údaje týkající se řízení před OHIM

Majitel sporného (průmyslového) vzoru: Žalobkyně

Sporný (průmyslový) vzor: (Průmyslový) vzor Společenství pro „radiátory na topení“ – (Průmyslový) vzor Společenství č. 000169 370-0002

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí třetího odvolacího senátu OHIM ze dne 9. prosince 2015 ve věci R 1643/2014-3

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí, a v důsledku toho prohlásil, že (průmyslový) vzor Společenství č. 000169 370-0002, jehož majitelkou je TUBES RADIATORI s.r.l., je platný, neboť je nový a má individuální povahu;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení ve smyslu článku 87 jednacího řádu Tribunálu Evropské unie ze dne 2. května 1991.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení článku 1d nařízení (ES) č. 216/96, zásady kontradiktornosti, jakož i povinnosti uvést odůvodnění;
- Uplatňuje se námitka věci pravomocně rozsouzené.

Žaloba podaná dne 26. února 2015 – Red Bull v. OHIM – Optimum Mark (Vyobrazení modré a stříbrné barvy)**(Věc T-101/15)**

(2015/C 138/79)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Red Bull GmbH (Fuschl am See, Rakousko) (zástupce: A. Renck, advokát)*Žalovaný:* Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)*Další účastnice v řízení před odvolacím senátem:* Optimum Mark (Varšava, Polsko)**Údaje týkající se řízení před OHIM***Majitelka sporné ochranné známky:* žalobkyně*Sporná ochranná známka:* vyobrazení modré a stříbrné barvy – přihláška ochranné známky Společenství č. 2 534 774*Řízení před OHIM:* řízení o prohlášení neplatnosti*Napadené rozhodnutí:* rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 2. prosince 2014 ve věci R 2037/2013-1**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil OHIM a další účastníci v řízení před odvolacím senátem OHIM v případě, že vstoupí do řízení jako vedlejší účastnice, náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení článku 4, čl. 7 odst. 1 písm. a) a čl. 52 odst. 1 písm. a) nařízení č. 207/2009;
- Porušení zásady legitimního očekávání stanovené Soudním dvorem v rámci práva Společenství.

Žaloba podaná dne 26. února 2015 – Red Bull v. OHIM – Optimum Mark (Vyobrazení modré a stříbrné barvy)**(Věc T-102/15)**

(2015/C 138/80)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Red Bull GmbH (Fuschl am See, Rakousko) (zástupce: A. Renck, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

Další účastnice v řízení před odvolacím senátem: Optimum Mark (Varšava, Polsko)

Údaje týkající se řízení před OHIM

Majitelka sporné ochranné známky: žalobkyně

Sporná ochranná známka: vyobrazení modré a stříbrné barvy – přihláška ochranné známky Společenství č. 9 417

Řízení před OHIM: řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 2. prosince 2014 ve věci R 2036/2013-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil OHIM a další účastnici v řízení před odvolacím senátem OHIM v případě, že vstoupí do řízení jako vedlejší účastnice, náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení článku 4, čl. 7 odst. 1 písm. a) a čl. 52 odst. 1 písm. a) nařízení č. 207/2009;
- Porušení zásady legitimního očekávání stanovené Soudním dvorem v rámci práva Společenství.

Žaloba podaná dne 27. února 2015 – Flabeg Deutschland v. Komise

(Věc T-103/15)

(2015/C 138/81)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Flabeg Deutschland GmbH (Norimberk, Německo) (zástupci: Rechtsanwälte M. Küper a E.-M. Schwind)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil za neplatné rozhodnutí žalované ze dne 25. listopadu 2014 ve věci státní podpory SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – C(2014) 8786 final, a především články 1, 2, 3 body 1 a 2, 4 a 5 (konstatování podpory neslučitelnosti EEG 2012 včetně jeho zvláštního vyrovnávacího režimu se společným trhem), jakož i článek 6 ve spojení s článkem 7 (nařízení okamžitého částečného vrácení od příjemců);
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody:

1. První žalobní důvod: podmínky článku 107 SFEU nejsou splněny.

Žalobkyně tvrdí, že systém financování obnovitelných energií podle EEG (EEG-Umlagesystem) a zvláštní vyrovnávací režim podle zákona EEG 2012 nemá vůbec charakter podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU. V případě, že by byla potvrzena kvalifikace zvláštního vyrovnávacího režimu podle EEG 2012 jako podpory v tomto smyslu, byla by odůvodněná na základě čl. 107 odst. 3 písm. b) a c) SFEU (podpora významného projektu společného evropského zájmu, příp. rozvoj určitých hospodářských činností nebo oblastí, pokud nemění podmínky obchodu v rozporu se společným trhem) a nebyla by tedy v rozporu s právem státních podpor.

2. Druhý žalobní důvod: Nepoužitelnost pokynů Společenství pro podpory v odvětví ochrany životního prostředí a energií (*Environmental and Energy State Aide Guidelines – EEAG*) relevantních pro adaptační plán.

Žalobkyně tvrdí, že se na ni nevztahují EEAG, jež jsou relevantní pro stanovení výše částky, jež má být vrácena zpět podle článku 3 sporného rozhodnutí žalované, a které jsou použitelné od 1. července 2014, z důvodu, že systém financování obnovitelných energií podle EEG a zvláštní vyrovnávací režim podle EEG 2012 nelze kvalifikovat jako podpory, a vzhledem k zásadě zákonnosti správy platné v Unii.

Žaloba podaná dne 27. února 2015 – Bundesverband Glasindustrie a další v. Komise

(Věc T-108/15)

(2015/C 138/82)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Bundesverband Glasindustrie (Düsseldorf, Německo), Gerresheimer Lohr GmbH (Lohr, Německo), Gerresheimer Tettau GmbH (Tettau, Německo), Noelle + von Campe Glashütte GmbH (Boffzen, Německo), Odenwald Faserplattenwerk GmbH (Amorbach, Německo), O-I Glasspack GmbH & Co. KG (Düsseldorf), Pilkington Deutschland AG (Gelsenkirchen, Německo), Schott AG (Mainz, Německo), SGD Kipfenberg GmbH (Kipfenberg, Německo), Thüringer Behälterglas GmbH Schleusingen (Schleusingen, Německo), Neue Glaswerke Großbreitenbach GmbH & Co. KG (Großbreitenbach, Německo), HNG Global GmbH (Gardelegen, Německo) (zástupci: U. Soltész a C. von Köckritz, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil článek 1 a čl. 3 odst. 1 rozhodnutí Evropské Komise ze dne 25. listopadu 2014, státní podpora SA.33995 (2013/C) (ex NN 2013/NN), C(2014) 8786 final, týkající se podpory elektřiny z obnovitelných zdrojů a nižší příplatek EEG pro uživatele s vysokou spotřebou energie v rozsahu, v jakém je v nich stanoveno, že

- (i) podpora elektřiny z obnovitelných zdrojů na základě německého zákona o upřednostnění obnovitelných energií (zákon o energiích z obnovitelných zdrojů ze dne 25. října 2008 v novelizovaném znění platném ode dne 1. ledna 2012 – dále jen „EEG 2012“), včetně mechanismu jejího financování, a
- (ii) podpora nižšího příplatku EEG pro uživatele s vysokou spotřebou energie (zvláštní kompenzační režim – dále jen „BesAR“) podle § 40 a násl. EEG 2012 v letech 2013 a 2014 představují protiprávní státní podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, které byly provedeny v rozporu s čl. 108 odst. 3 SFEU;

- zrušil článek 2, čl. 3 odst. 2, článek 6, článek 7 a článek 8 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v jakém je v nich určeno, že BesAR je neslučitelný s vnitřním trhem a je v nich uložena povinnost vrátit státní podporu; a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyněmi.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně sedm žalobních důvodů.

1. Zvláštní kompenzační režim (BesAR) neobsahuje žádné státní podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, jelikož není dáno žádné zvýhodnění. Komise vychází nesprávně z předpokladu, že BesAR poskytuje uživatelům s vysokou spotřebou energie výhodu, která je relevantní z hlediska právních předpisů v oblasti státních podpor.
2. Systém příplatku EEG, ani BesAR neobsahují žádné státní podpory, jelikož nedochází k zátěži státních prostředků. Tato právní úprava se vztahuje výlučně na soukromé finanční prostředky. Napadené rozhodnutí není slučitelné s judikaturou Soudního dvora, a to zejména s judikaturou ve věci *PreussenElektra*.
3. Komise ve svém odůvodnění nesprávně konstatovala, že BesAR má selektivní povahu. Neexistuje však žádná odchylka od příslušného systému odběru. BesAR je v každém případě odůvodněna povahou a vnitřní strukturou EEG 2012.
4. Komise posoudila otázku, zda může být BesAR povolena jako státní podpora, protiprávně pouze podle nových pokynů pro státní podpory v oblasti životního prostředí a energií 2014-2020.
5. Pokud Komise dospěje k názoru, že BesAR představuje státní podporu, kterou nelze povolit, bylo by její vymáhání zpět v každém případě nepřípustné, jelikož jde o „stávající podporu“.
6. Vymáhání podpory zpět je navíc vyloučeno z důvodu zásady ochrany legitimního očekávání, která je s tím v rozporu. Komise zejména v dřívějším rozhodnutí konstatovala, že systém EEG neobsahuje žádnou podporu.
7. Dále, provedení povinnosti vrátit podporu v souvislosti s BesAR by bylo nemožné.

Žaloba podaná dne 2. března 2015 – Saint-Gobain Isover G+H a další v. Komise

(Věc T-109/15)

(2015/C 138/83)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Saint-Gobain Isover G+H AG (Ludwigshafen am Rhein, Německo), Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH (Stolberg, Německo), Saint-Gobain Oberland AG (Bad Wurzach, Německo) a Saint-Gobain Sekurit Deutschland GmbH & Co. KG (Herzogenrath, Německo) (zástupci: Rechtsanwälte S. Altenschmidt a H. Janssen)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí ze dne 25. listopadu 2014 ve věci státní podpory SA.33995 (2013/C) – Podpora výroby elektřiny z obnovitelných energií a stanovení stropu u příplatku podle EEG pro energeticky náročné podniky;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně čtyři žalobní důvody:

1. První žalobní důvod: Porušení čl. 107 odst. 1 SFEU

Žalobkyně tvrdí, že stanovení stropu u příplatku podle EEG (EEG-Umlage) nepředstavuje podporu, neboť státní prostředky nebyly poskytnuty ani od nich nebylo upuštěno. Ke stanovení stropu u příplatku podle EEG nedochází ani selektivně. Navíc nenarušuje hospodářskou soutěž ani obchod na vnitřním trhu.

2. Druhý žalobní důvod: Porušení čl. 108 odst. 3 SFEU

Pokud se v rozporu s názorem žalobkyň jedná o podporu, nemůže žalovaná v žádném případě požadovat její vrácení podle čl. 108 odst. 3 SFEU. Je tomu tak z důvodu, že stanovení stropu u příplatku podle EEG nepředstavuje novou podporu, jelikož obsahově srovnatelná předchozí úprava již byla v podstatných rysech schválena v roce 2002.

3. Třetí žalobní důvod: Porušení čl. 107 odst. 3 SFEU

Dále žalobkyně tvrdí, že rozhodnutí porušuje čl. 107 odst. 3 SFEU a zásadu ochrany legitimního očekávání. Žalovaná neměla jí posuzovaný skutkový stav zkoumat na základě svých dne 28. června 2014 zveřejněných pokynů pro státní podpory v oblasti ochrany životního prostředí a energií 2014-2020. Místo toho měla použít pokyny zveřejněné v roce 2008. Na základě měřítka z roku 2008 nemohla žalovaná dospět k jinému závěru, než že je údajná podpora slčitelná s vnitřním trhem.

4. Čtvrtý žalobní důvod: Porušení čl. 108 odst. 1 SFEU

Nakonec žalobkyně tvrdí, že žalovaná porušila zásadu právní jistoty, jakož i čl. 108 odst. 1 SFEU, když napadené rozhodnutí přijala v řízení o nových podporách. Jelikož žalovaná schválila právní úpravu předcházející EEG 2012, měla rozhodnutí přijmout v řízení o existujících podporách a nikoli v řízení o nových podporách.

Žaloba podaná dne 2. března 2015 – International Management Group v. Komise

(Věc T-110/15)

(2015/C 138/84)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: International Management Group (Brusel, Belgie) (zástupci: M. Burgstaller, Solicitor, a E. Wright, Barrister)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí Evropského úřadu pro boj proti podvodům OLAF) THOR/C4/LL/el/(S)(2015)4287 ze dne 6. února 2015, kterým byl odepřen přístup k určitým dokumentům podle nařízení (ES) č. 1049/2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise; a

— uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod spočívající v tom, že žalovaná nesplnila povinnost uvést důvody, když odepřela přístup k požadovaným dokumentům na základě obecné domněnky, že se uplatní ochrana pro účely inspekce, vyšetřování a auditu.
2. Druhý žalobní důvod spočívající v tom, že je dán převažující veřejný zájem na zpřístupnění dokumentů.
3. Třetí žalobní důvod spočívající v tom, že žalovaná nevysvětlila, proč ochrana soukromí a integrity fyzických osob brání částečnému zpřístupnění požadovaných dokumentů.
4. Čtvrtý žalobní důvod spočívající v tom, že žalovaná porušil právo žalobkyně na dobrou správu.

Žaloba podaná dne 6. března 2015 – Proforec v. Komise

(Věc T-120/15)

(2015/C 138/85)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Proforec Srl (Recco, Itálie) (zástupci: G. Durazzo, M. Mencoboni a G. Pescatore, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil nařízení Komise (EU) č. 2015/39 ze dne 13. ledna 2015, napadené z důvodů uvedených v žalobě, které jsou zde v plném rozsahu převzaty;
- v důsledku zrušení přijal veškerá opatření nezbytná k výmazu chráněného zeměpisného označení „Focaccia di Recco col formaggio“ z rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení. Pro případ zamítnutí této žaloby, quod non, žalobkyně navrhuje, aby každá účastnice řízení nesla vlastní náklady řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Podle žalobkyně jí napadené nařízení ve skutečnosti brání v dalším uvádění jejího výrobku na trh, přestože byla majitelkou zapsaných ochranných známek dlouho před tím, než byla ke Komisi podána žádost o ochranu, a přestože je nesporné a nebylo zpochybněno, že žalobkyně též uvádí svůj výrobek na trh v Evropské unii od roku 2006, tj. po více než pět let.

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení článku 15 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. L 343, s. 1)
  - Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že ustanovení napadeného nařízení týkající se jeho vstupu v platnost nestanoví žádné přechodné období pro spotřebování stávajících zásob a obalů.

2. Druhý žalobní důvod vycházející ze vzájemné rozporuplnosti bodů 5, 6 a 7 odůvodnění napadeného nařízení
  - Žalobkyně v tomto ohledu poukazuje na rozporuplnost bodů 5 a 6 a bodu 7 odůvodnění a protiprávní ochranu též názvu, jehož zápis nebyl požadován, takže zeměpisné označení by mohlo být ve vztahu k hlavní přísadě zavádějící.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z nesprávného a zneužívajícího výkladu skutkového stavu ze strany Komise
  - Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že bod 9 odůvodnění odkazuje na údajné ohrožení stávajících produktů, přičemž jej zároveň popírá. Toto ohrožení však není údajné, nýbrž skutečné a právo skupiny žadatelů založilo jednání narušující hospodářskou soutěž, které by mohlo protiprávně poškodit stávající soutěžitele na trhu tím, že by prostřednictvím zneužití pravomoci Komise byla porušena jejich nabytá práva.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející ze zániku přechodné ochrany
  - Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že bod 10 odůvodnění napadeného nařízení obsahuje chybný popis skutkového stavu, neboť přechodná vnitrostátní ochrana v Itálii zanikla v důsledku toho, že nebyl přijat vlastní kontrolní plán specifikace produkce.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 7 písm. e) nařízení č. 1151/2012
  - Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že napadené nařízení tím, že zakazuje hluboké zmrazování a způsoby uchovávání potravin, legalizuje protiprávní jednání skupiny žadatelů, která jsou v rozporu s unijním právem a volným pohybem zboží a služeb, což má za následek zkrácení skutečného obsahu specifikace obsažené v bodech 11 a 12 odůvodnění ze strany Komise, a tím je zjevně porušeno nařízení č. 1151/2012.

Usnesení Tribunálu ze dne 2. března 2015 – Watch TV v. Rada

(Věc T-639/13) ⁽¹⁾

(2015/C 138/86)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda šestého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 45, 15.2.2014.

Usnesení Tribunálu ze dne 4. března 2015 – Messi Cuccittini v. OHIM – Pires Freitas Campos (LEO)

(Věc T-459/14) ⁽¹⁾

(2015/C 138/87)

Jednací jazyk: španělština

Předseda pátého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 329, 22.9.2014.

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUXEMBURSKO

CS